

KS. HENRYK PIWOŃSKI

**HYMNY
W ZABYTKACH LITURGICZNO-MUZYCZNYCH
KRZYŻAKÓW W POLSCE**

LUBLIN 1985

WSTĘP

Religijna poezja europejskiego średniowiecza obejmuje dwa główne rodzaje utworów liturgicznych: sekwencje i hymny¹. Sekwencje są pieśniami, używanymi w oficjum mszalnym, śpiewanymi przez dwa chóry męski i chłopięcy. Stąd zwroty powtarzają się dwa razy, zwrotka a i b.

Hymny są śpiewane podczas oficjum brewiarzowego przez jeden chór. Melodia powtarza się w każdej zwrotce². Najstarsze wiadomości o chrześcijańskich hymnach znajdują się w listach św. Pawła do Efezjan 5, 19 „...przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pan w waszych sercach” oraz Kolosan 3, 16 „Słowo Chrystusa niech w was przebywa z [całym swym] bogactwem. Z wszelką mądrością nauczajcie i napominaćcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach”. Również w liście wielkorządcy Bitynii, Pliniusza Młodszego do cesarza Trajana z r. 111/112 jest wzmianka, że chrześcijanie „...carmenque Christo quasi Deo dicere secundum invicem”. Św. Augustyn nazywa hymnem pieśń śpiewaną na chwałę Bożą³. Zapewne były to pieśni pisane na wzór starozakonnych psalmów wzniósł poetyczną prozą, nie według ścisłych prawideł wiersza. Hymnodia chrześcijańska wykształcona została w Kościele Wschodnim. Autorem tych pieśni w Syrii był św. Efrem (306—373). Ze Wschodu przeniósł je na grunt Kościoła Zachodniego wygnany biskup Hilary z Poitiers († 367). Jego utwory umieszczone w Liber hymnorum, poza trzema największymi fragmentami, wszystkie zaginęły⁴.

Za ojca hymnodii Kościoła Zachodniego uważa się św. Ambrożego († 397), bi-

¹ Można jeszcze dołączyć oficia rymowane i tropy (wstawki w ustalonym już tekście liturgicznym). Por. J. Woronczak: *Tropy i sekwencje w literaturze polskiej do połowy XVI w.*, „Pamiętnik Literacki”, r. 43: 1952, z. 1/2. H. Kowalewicz: *Polska twórczość sekwencyjna wieków średnich*. W: Średniowiecze. Studia o kulturze. II. Wrocław, Warszawa, Kraków 1965, s. 135.

² H. Kowalewicz: *Polska twórczość sekwencyjna...*, s. 137. *Monumenta Monodica Medii Aevi*. Band I. *Hymnen* (I). Die mittelalterlichen Hymnenmelodien des Abendlandes herausgegeben von Bruno Stäblein. Kassel und Basel 1956. B. Stäblein: *Hymnen*. W: *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*. T. VI. Kasel — Basel (1957) szp. 987—1018. *A Dictionary of Hymnology...* edited by John Julian, D.D. Vol. I—II, New York (1957). F.J. Mone: *Hymni Latini Medii Aevi...* T. 1—3. Freiburg im Breisgau 1853—1855. Ph. Wackernagel: *Das deutsche Kirchenlied...*, Leipzig 1864. J. Kehrein: *Katholische Kirchenlieder, Hymnen, Psalmen...* T. 1—3. Würzburg 1859—1863. B. Rajeczký: *Melodiarium Hungariae Medii Aevi. Hymni et Sequentiae*. Budapest 1956. H.A. Daniel: *Thesaurus Hymnologicus sive Hymnorum, Cantorum, Sequentiarum...* collectio amplissima, T. 1—5. Hallis 1841, Leipzig 1844—1856. W. Bulst: *Hymni Latini antiquissimi LXXV, Psalmi III*. Heidelberg (1956). J. Connelly: *Hymns of the Roman Liturgy*. London, New York, Toronto (1954). B. Gladysz: *O łacińskich hymnach kościelnych z polskich źródeł średniowiecznych*. „Przegląd Teologiczny”, 11 (Lwów 1930). Tenże: *Hymny Brewiarza Rzymskiego oraz Patronatu Polskiego*. Poznań, Warszawa, Wilno, Lublin 1933.

³ *Patrologia Latina*, t. 36, col. 914. W. Bulst: *Hymni Latini...*, s. 7.

⁴ W. Bulst: *Hymni Latini...*, s. 8: 1. Ante saecula manens, 2. Fefellit saeuam uerbum factum te caro, 3. Adae carnis gloriosae et caduci corporis. Por. J. Connelly: *Hymns...*, s. XV.

skupa mediolańskiego. Twierdzenie o jego twórczości opierają uczeni na jego własnym świadectwie, na świadectwach św. Augustyna i Celestyna⁵. Do utworów jego pióra zaliczają następujące hymny: Aeterne rerum Conditor, Jam surgit hora tertia, Deus Creator omnium, Intende qui regis Israel, Grates tibi Jesu novas, Aeterna Christi munera, różniące się od pozostałych. Inne hymny z VI w. są mu mylnie przypisywane. B. Gladysz dąłca jeszcze Splendor Paternae gloriae⁶, Jesu corona virginum, Nunc Sancte nobis Spiritus, Rector potens, verax Deus oraz Rerum Deus, tenax vigor, Vox clara ecce intonat⁷.

Następuje złoty okres łacińskiej hymnografii kościelnej. W hymnach zamknął św. Ambrozy głęboką prawdę teologiczną, a prosta, zwrotkowa forma dimetru jambicznego i niemal całkowicie sylabiczna melodia, zyskały niezwykłą popularność. Hymny św. Ambrożego stały się wzorem dla innych twórców.

Aurelius Prudentius Clemens (348 — po 404) napisał poetyckie dzieła *Cathemerinōn* i *Peristephánon*, zawierające m.in. hymny: Ales diei nuntius, Nox et tenebrae et nubila, Lux ecce surgit aurea, Salvete flores martyrum, Audit tyrannus anxius, Quicumque Christum quaeritis i O sola magnarum urbium.

Dzieło Caeliusa Seduliusa, działającego w drugim kwartecie V stulecia: *Vita Christi* — to Abecedarius — wiersz, którego poszczególne zwrotki rozpoczynają się kolejno po sobie następującymi głoskami alfabetu: A solis ortus cardine — Hostis Herodes impie. Innym twórcą hymnów był Venantius Fortunatus († po 600 r.).

Na wzór św. Ambrożego pisali: biskup Gelasius (492—496), Magnus Felix Ennodius (ur. 473/474), Caesarius z Arles (ur. 469/470—543), Aurelian († 553), legendaria małżonka Boethiusa Elpis. Podzielone są opinie specjalistów odnośnie autorstwa hymnów pap. św. Grzegorza W. (590—604). Uchodzi za twórcę hymnów: Lucis Creator optime, Immense caeli Conditor, Telluris ingens Conditor, Caeli Deus sanctissime, Magnae Deus potentiae, Plasmator hominis Deus, O lux beata Trinitas, Primo dierum omnium, Somno refectis artibus, Consors Paterni luminis, Rerum Creator optime, Nox atra rerum contegit, Tu Trinitatis Unitas, Summae Deus clementiae, Nocte surgentes vigilemus omnes, Ecce iam noctis tenuatur umbra, Audi benigne Conditor.

Jest to okres twórczości poetów ze starej klasycznej szkoły, według reguł produkcji klasycznej, której rytm polegał na ilości (z drobnymi odchyleniami od tej reguły). W dziejach hymnografii następuje kilkuwiekowy okres trudny dla badaczy, gdyż twórczość jest bezimienna, a teksty hymnów przekazały rękopisy VIII w.: Urbs beata Hierusalem, Angularis fundamentum, Ave maris stella; IX stulecie: abecedariusz Aeterna caeli gloria, Aurora iam spargit polum, Deus tuorum militum, Jam lucis orto sidere, Jesu Salvator saeculi, Martyr Dei qui unicum, Rex gloriose Martyrum, Virginis Proles opifexque Matris, Ad cenam Agni providi, Aurora lucis rutilat, divisio Paschale mundo gaudium, Tristes erant Apostoli, Te lucis ante terminum, Magnum salutis gaudium. Podobnie rękopisy X w.: Aeterne Rex altissime, Christe, Redemptor omnium, Memento rerum Conditor, Conditor alme siderum, Exsultet caelum laudibus, Jam Christe sol iustitiae, Jam Christus astra ascenderat, Jesu corona celsior, Jesu nostra redemptio, Jesu Redemptor omnium, Iste confessor Domini sacratus, Beata nobis gaudia, Vox clara ecce intonat, Aurea luce et decore roseo, Audi benigne Conditor, Verbum supernum prodiens, A Patre olim exiens, Ex more docti mystico.

⁵ W. Bulst: *Hymni Latini...*, s. 9, 161—163.

⁶ B. Gladysz: *Hymny Brewiarza Rzymskiego...*, s. 7—8.

⁷ W. Bulst (*Hymni Latini...*, s. 206) wykluczył autorstwo św. Ambrożego hymnu Jesu, corona virginum. Por. B. Gladysz: *Hymny Brewiarza Rzymskiego...*, s. 13.

Wszystkie te bezimienne hymny cechuje zaniedbanie formy wiersza. Równocześnie następuje odrodzenie karolińskie (ces. Karol W. † 804). Twórczość tego okresu przywraca hymnom metrum klasyczne. Oto hymny tego czasu: Ut queant laxis resonare fibris, Antra deserti teneris sub annis, O nimis felix meritique celsi, Felix per omnes festum mundi cardines, Sanctorum meritis inclita gaudia, Christe sanctorum decus angelorum, Festum nunc celebre magna que gaudia, Veni Creator Spiritus, Tibi Christe splendor Patris. Autorami hymnów tego okresu byli poeci: Paulus Diaconus († 799), Paulinus, patriarcha Akwilei († 802), Theodulphus, biskup z Orleanu († 821), Magnentius Rabanus Maurus († 856) i inni. W XI w. zwycięża znowu rytmika. W średniowieczu czołowe miejsce zajmuje św. Tomasz z Akwinu († 1274) ze swymi hymnami na Boże Ciało: Pange lingua gloriosi Corporis mysterium, Sacris solemnniis juncta sint gaudia, Verbum supernum prodiens, Nec Patris linguens dexteram. Twórców hymnów Korony Cierniowej Chrystusa należy szukać we Francji, gdyż tam powstało to święto w XIII w. Autorem hymnów innego święta — Gwoździ i włóczni Pana jest Czech⁸. W tym samym wieku XIII powstały oficja ku czci św. Katarzyny⁹, a w XIV stuleciu św. Anny, św. Barbary, Visitationis BMV. In Praesentatione BMV hymny O Dei sapientia i Attingens cuncta fortiter przypisywane są „fratri Rostagni” (Philippi et Mazeriis), św. Brygidy — autorem jest Birger Gregorii, arcybiskup Uppsalii († 1383), św. Doroty, św. Elżbiety, oficjum de Transfiguratione Domini. Hymny o św. Marcie i św. Jadwidze powstały w XV w.

BUDOWA HYMNÓW

Hymny kościelne układano według reguł prozodii klasycznej, opartej na iloczasie (poezja metryczna) lub według akcentu słowa (poezja tonica lub akcentowana) z rymem końcowym.

W układzie hymnów, tak metrycznych, jak tonicznych spotykamy się z najrozmaitszymi odmianami zwrotek i wierszy¹⁰:

1. Zwrotka jambiczna dwumiarowa czterowierszowa.
2. Zwrotka jambiczna dwumiarowa sześciowierszowa.
3. Zwrotka jambiczna trzymiarowa czterowierszowa.
4. Zwrotka jambiczna trzymiarowa pięciowierszowa.
5. Zwrotka trocheiczna dwumiarowa niezupełna.
6. Zwrotka trocheiczna dwumiarowa zupełna.
7. Zwrotka alkmańska.
8. Zwrotka alkmańska w odmienionej postaci.
9. Zwrotka saficka.
10. Zwrotka asklepiadejska druga.
11. Zwrotka asklepiadejska czwarta.
12. Zwrotka o niezwykłym układzie.
13. Heksametr.
14. Dystychy czyli heksametry przeplatane pentametrami daktylicznymi.

Niniejsza praca jest próbą przedstawienia hymnów zapisanych w księgach:

⁸ J.J. Kopeć: *Męka Pańska w religijnej kulturze polskiego średniowiecza. Studium nad pasyjnymi motywami i tekstami liturgicznymi*. Warszawa 1975, s. 226, 241–246. Por. H. Piwoński: *Kult świętych w zabytkach liturgicznych Krzyżaków w Polsce*. „Arch. Bibl. Muz.”, t. 47: 1983, s. 335.

⁹ H. Piwoński: *Kult świętych...*, s. 320. Święto jako totum duplex wprowadził, obok Inventionis et Exaltationis sanctae Crucis, Gottfried von Hohenlohe (1297–1303).

¹⁰ Podaję za B. Gladyszem (*Hymny Brewiarza Rzymńskiego...*, s. 24–28).

liturgiczno-muzycznych Krzyżaków, które przechowywane są w zbiorach bibliotecznych w Polsce. Kilkowiekowa obecność państwa zakonnego, graniczącego z Polską, jego stosunki są znane powszechnie¹¹. Krzyżacy dążyli do wprowadzenia w całym kraju zakonnym swego rytu, opartego na dominikańskim¹². W wielu zabytkach rękopiśmennych i drukowanych znajduje się w tytule wzmianka, że księga została wykonana „secundum notulam dominorum Teutonicorum”. Zbierając materiały do pracy przejrzałem rękopiśmienne i drukowane antyfonarze i brewiarze Zakonu od najstarszych do sekularyzacji Krzyżaków (10 IV 1525 r.) i zastąpienia państwa zakonnego przez państwo Hohenzollernów.

Wśród uwzględnionych źródeł znalazły się antyfonarze i brewiarze diecezji pruskich (z wyjątkiem Warmii, która nie przyjęła rytu Zakonu Niemieckiego). Przez pewien okres również część diecezji włocławskiej była zajęta przez Krzyżaków.

Pierwsza część pracy o hymnach w zabytkach krzyżackich w Polsce jest publikacją ich tekstów. Utwory te ułożyłem alfabetycznie w celu łatwiejszego ich wyszukania. Uwzględniałem problem autorstwa, miejsca, czasu powstania i przeznaczenia liturgicznego. Podałem schemat budowy utworów¹³. Niemal wszystkie hymny umieszczone są w *Analecta hymnica*¹⁴, a incipity w *Repertorium hymnologicum*¹⁵. Przy prezentacji każdego hymnu posłużyłem się najpierw zbiorem AH jako przedstawieniem wzorcowym. W aparacie krytyczno-porównawczym umieściłem odchylenia, warianty i mikrowarianty od wzorcowego wydania AH, występujące w zabytkach krzyżackich. W celu wykrycia tradycji tekstyowej w tych zabytkach porównałem z identycznymi, występującymi w rękopisach i drukach podanych w odnioskach AH.

W pracy zachowałem pisownię kopistów. Zmianie uległy jednak imiona własne, państw, narodów, miejscowości oraz nazwy sakralne. W związku z tym nastąpiły pewne zmiany w pisowni w stosunku do pisowni wzorcowego wydania AH.

Br 1492 — *Breviarium secundum notulam dominorum Teutonicorum*, impr. Nürnberg. Georgius Stuchs. 27 XI 1492.

Br 1500 — *Breviarium dominorum Teutonicorum*, impr. Strassburg. Iohannes Prüss. 1500.

Br 1504 — *Breviarium secundum notulam dominorum Teutonicorum*, impr. Nürnberg. Georgius Stuchs. 1504.

F 166 — *Breviarium [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*, sygn. Ms. Mar. F 166, początek XV w. Pisany na pergaminie, dwuszpaltowo, czerwone nagłówki i podkreślenia, czerwone i niebieskie inicjały. Oprawa w drzewo, pokryta skórą. Introligator gdański, z ornamentacją z motywem

¹¹ Szczegółowe wiadomości spotykamy w literaturze niemieckiej i polskiej (Publikacje K. Górskiego, S. Librowskiego, M. Biskupa).

¹² H. Piwoński: *Kult świętych...*, s. 316—318.

¹³ Liczby przy zwrotkach w nawiasach oznaczają odpowiedni rodzaj zwrotki i wiersza. Autorstwo i miejsce powstania hymnu podałem na podstawie cytowanych (czasem sprzecznych) opracowań. W celu uniknięcia przeładowania pracy cyframi, podałem kartę (bez zaznaczenia szpalty), na której zaczyna się zapis utworu.

¹⁴ *Analecta hymnica medii aevi*. Ed. G.M. Dreves, C. Blume, H.M. Bannister. Bd. V—LV. Leipzig 1886—1922.

¹⁵ *Reportorium hymnologicum. Catalogue des chants, proses, séquences, tropes en usage dans l' Eglise latine depuis les origines jusqu'à nos jours*. Ed. U. Chevalier. Louvain — Brüssel 1892—1920.

- wami roślinnymi. Brak starszych sygnatur. Biblioteka PAN Gdańsk. Zawiera 96 hymnów.
- F 218 — *Breviarium [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*, XV w. Pisany na pergaminie (tylko dwie karty papierowe), dwuszpaltowo, czerwone nagłówki (w Psalterzu i w Hymnarzu na zmianę z niebieskimi) i inicjały. Oprawa w drzewo, pokryta skórą. Introligator? Dawna sygnatura L 5 katalogu I. Obecna sygn. Ms. Mar. F 218. Bibl. PAN Gdańsk. Zawiera 97 hymnów. Na k. 1 H. Calow zapisał „Andreas Kese-market dedit, requiescant in pace”. Pochodził z Gdańska, studiował 1446 r. w Lipsku.
- F 396 — *Breviarium [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*. Początek XV w. Pisany na pergaminie, czerwone rubryki, także nagłówki, czerwone (nieco zielonych), inicjały. Oprawa w drzewo, pokryta brunatną skórą. Introligator starszy gdański, z wzorami smoków. Brak starszych sygnatur (poźniej dopisana przez Bertlinga). Obecna sygn. Ms. Mar. F 396. Bibl. PAN Gdańsk. Zawiera 94 hymny. (Na przedniej, wewnętrznej oprawie dwa zapisy z 1487 r. o synodzie prowincjalnym — diecezjalnym — i o odprawianiu mszy św. w kaplicy NMP).
- F 404 — *[Antiphonarium]*, XV w. Pisany na pergaminie, dwuszpaltowo (hymny). Nagłówki czerwone lub czarne; czerwone, niebieskie lub czarno-czerwone inicjały, większe różnobarwne z ornamentami. Notacja muzyczna gotycka, po 12 systemów muzycznych na każdej stronie, na 4-ech czerwonych liniach. Oprawa w drzewo z okuciami i zamkami metalowymi. Prawdopodobnie identyczny z tym, który nosił sygn. K 7 z drugiego katalogu¹⁶. Obecna sygn. Msm Mar. F 404. Bibl. PAN Gdańsk. Rękopis ten został odzyskany z rozproszenia wojennego roku 1945 dzięki staraniom Warmińskiego Seminarium Duchownego „Hosianum” w Olsztynie w dniu 20 V 1953 r.
- F 405 — *[Antiphonarium]*, XV w. Podobnie, jak F 404. Obecna sygn. Ms. Mar. f 405. Bibl. PAN Gdańsk¹⁷.
- F 406 — *Cantionale*, XV w. (1460 r.) Rękopis wykonany na pergaminie, czerwone, niebieskie i czarne inicjały, innego koloru ornamenty. Miniaturzystą był malarz gdański, znany jako autor ozdabiający inne rękopisy kościoła NMP w Gdańsku. Notacja muzyczna gotycka. Oprawa w drzewo, pokryta skórą. Introligator starszy gdański, z wzorami smoków. Obecna sygn. Ms. Mar. F 406. Bibl. PAN Gdańsk¹⁸.
- F 408 — *Antiphonarium*. Tom 1. Początek XVI w. napisał Wenzel Grunau z Torunia i przekazał kościołowi Mariackiemu w Gdańsku dnia 30 XI 1513 r. Notacja muzyczna gotycka, po 9 systemów muzycznych na stronie, na 4-ech czerwonych liniach. Na początku tomu umieścił Grunau 10 dypty-

¹⁶ Por. O. Günther: *Die Handschriften der Kirchenbibliothek von St. Marien in Danzig*. Bd. V. Berichtigungen und Ergänzungen. Danzig 1921, s. 626.

¹⁷ Por. O. Günther: *Die Handschriften...*, s. 626. Dawna sygn. była K 8.

¹⁸ Por. O. Günther: *Die Handschriften...*, s. 626. Die Handschriften F 404 — 406 sind wohl identisch mit den in Kat. II unter den Signaturen K 7 — 9 aufgeföhrten „Antiphonarum et Responsoriarum libri (3 Grosse Choral-Bücher)”. Catalog der Bibliothek in der Oberpfarrkirche Ct. Marien in Danzig. Von dem Verfasser desselben [Carl Benjamin Lengnich] eigenhändig geschrieben... Danzig 1789, 1790. Ms. Mar. Q 189.

chów, w których podał cenę wszystkich tomów (4+2), zapłaconą przez kolatorów¹⁹.

„[J]acobi molitoris
 Qui quondam blattis fuerā = tineisqu. refertus
 Sum modo pyerijs candidus vsus aquis.
 Venczeslaus Grunaw digitis mihi scriptor amenus
 Subtili calamo delphica dona dedit:
 Et pregel andreae: tellus quo gaudet alumno.
 Campisalax = blandū me tulit in gremiū:
 Qui tunc aonias modulanti voce sorores:
 Dirceasqu. deas ad sua plectra mouit.
 Nūmorū locuples tunc de Werden Iacobus
 Prouisor templi prouidus huius erat
 Marco Sculteti + = Terlach ++ = Holthusen et aedis
 Huius sollerter sedula cura fuit
 Quaternus [mihi crede] tribus marcis: simul uno
 Fertone est emptus = me quibus ipse vides
 Cum vero mea lustra requiris. Lector amice
 Tūc a cōscriptis quaere characteribus
 M.CCCCC.XIII. Pridie Kal. Decembribus” + Marcus Schultz ++ Terlach Kamerer. Rękopis zaczyna się od I niedzieli Adwentu. Sygn. Ms. Mar. F 408. Bibl. PAN Gdańsk.

- F 409 — *Antiphonarium*. Tom 2. Początek XVI w. Napisał Wenzel Grunau z Torunia, podobnie jak tom 1. „Incipitur Dominica III Mensis Septembris”. Sygn. Ms. Mar. F 409. Bibl. PAN Gdańsk.
- F 410 — *Antiphonarium*. Tom 3. Początek XVI w. Napisał Wenzel Grunau z Torunia, podobnie jak tom 1. Na początku znajdują się rubryki. Sygn. Ms. Mar. F 410. Bibl. PAN Gdańsk²⁰.
- F 411 — *Antiphonarium*. Tom 4. Obecnie brak tego tomu²¹.
- L 5 — [*Antiphonarium*]. Początek XV w. Notacja muzyczna gotycka, po 8 systemów muzycznych na 5-cioliniach. Brak początku. Końcowe karty

¹⁹ Th. Hirsch: *Die Ober=Pfarrkirche von St. Marien in Danzig*. Teil 1. Danzig 1843, s. 371. „Besonders merkwürdig durch seine kolossale Grosse und Schönheit der Schrift ist unter denselben ein Antiphonarium in 4 Bänden eine Sammlung von Psalmen, Hymnen und andern in der alten Kirche üblichen Gesängen, welche noch 1750 beim Gottesdienst gebraucht wurden, ein Werk des Bücherschreibers Wenzel Grunau von Thorn, der den ersten Band auf Bestellung der damaligen Kirchenväter 30. Nov. 1513 vollendete und den vierten und letzten in Dominik 1523 ab lieferte, also 10 Jahre an der Abschrift arbeitete. Catalog der Bibliothek..., Ms. Mar. Q 189, s. XVII, 178—180.

²⁰ F 410, fol. 170 „Laus sit nato dei celi terreque rectori, Laus tibi sit christe qm̄ liber explicit. Anno Domini millesimo quingentesimo et duodecimo. Per me Wenzel Grunaw”. Fol. 179 „ · 1 · 5 · 1 · 2 · ”. Th. Hirsch: *Die Ober=Pfarrkirche...*, s. 371: Alle 4 Bände kosten 506 Mk. (nach Lengnich 224 8/9 Dukaten). Von 2 etwas kleineren ebenfalls von Grunaw geschriebenen Psalterbüchern, die 120 Mk. gekostet haben, ist nur noch ein Band vorhanden. S. 224: Pfarrer Moritz Ferber... und bezahlt 1523 an Meister Wenzel Gronau, Bücherschreiber theils gemalten kunstvollen Cantor = und Psalterbücher 626 Mark, Por. O. Günther: *Die Handschriften...*, s. 626 do s. 457.

²¹ O. Günther: *Die Handschriften... Berichtigungen...*, s. 626 do s. 457. Trzy tomy we wrześniu 1921 umieszczono w Stadtbibliothek „während nur ein Band zu Schauzwecken in der Marienkirche zurückgelassen worden ist”.

- uszkodzone. Jest to dwutomowy antyfonarz L 5, L 6. Sygn. Rps L 5. Bibl. Seminarium Duchownego w Pelplinie.
- L 6 — *[Antiphonarium]*. Początek XV w., podobnie jak tom 1, Rps L 5. W klofoni jest wymieniony kanonik Jan Copetz (1412—1428 r.) z Chełmży²². Sygn. Rps L 6. Bibl. Seminarium Duchownego w Pelplinie.
- L 10 — *[Antiphonarium]*. Koniec XIV w. Notacja muzyczna gotycka. Rękopis bardzo zniszczony. Brak początku i końca. Sygn. Rps L 10. Bibl. Seminarium Duchownego w Pelplinie.
- L 19 — *[Antiphonarium]*. Pierwsza połowa XIV w. Notacja muzyczna gotycka, po 12-cie systemów muzycznych na stronie na 4-rolinii. Brak początku, wiele kart zniszczonych. Sygn. Rps 19. Bibl. Seminarium Duchownego w Pelplinie.
- O 10 — *Breviarium [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*. 94 hymny. Pisany na papierze, 2-ga poł. XV w. (1475 r.). Oprawa w drzewo, pokryta skórą. Introligator starszy gdański, z wzorami smoków. Ukończył Laurencius Czeitz alias Volkmer w Gdańsku 1475 r. Sygn. Ms. Mar. O 10. Bibl. PAN w Gdańskim.
- O 17 — *Breviarium [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*. Około 80 hymnów. Pisany na pergaminie, 2-ga poł. XIV w. Oprawa w drzewo, pokryte skórą. Rękopis odnaleziono 18 X 1957 r. w Warszawie. Sygn. Ms. Mar. O 17. Bibl. PAN Gdańsk.
- O 18 — *Diurnale [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*. Rękopis pergaminowy z drugiej połowy XIV w. 84 hymny. Oprawa w drzewo z pokrowcami, z powłoką skórzana. Introligator starszy gdański, z wzorami smoków. Sygn. Ms. Mar. O 18. Bibl. PAN Gdańsk.
- Q 16 — *Breviarium [secundum notulam dominorum Teutonicorum]*. Początek XV w. (1421 r.). Pisany na pergaminie dwuspaltowo, czerwone rubryki, także inicjały, napisy i podkreślenia. Pisany ręką wielu skryptorów. Około 80 hymnów. Oprawa z drzewa, pokryta skórą. Introligator starszy gdański, z wzorami smoków. Sygn. Ms. Mar. Q 16. Bibl. PAN Gdańsk.

1. In Resurrectione Domini (1) Ad Vesperas

AH 2: 4; 51: 83; RH 110, 244

1. Ad cenam agni providi,
Stolis albis candidi,
Post transitum maris Rubri,
Christo canamus Princepi.
2. Cuius sacrum corpusculum,
In ara crucis torridum,
Cruore eius roseo
[Gustando] vivimus Deo.
3. Protecti Paschae vespere
A devastante angelo,
Erepti de durissimo
- Pharaonis imperio.
4. Jam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolatus agnus est,
Sinceritatis azyma
Caro eius oblata est.
5. O vere digna hostia,
Per quam fracta sunt tartara,
Redempta plebs captivata,
Reddita vitae praemia.
6. Cum surgit Christus tumulo,
Victor reddit de barathro,

²² Fol. 285: „Anno domini millesimo C^oC^oC^oC^o decimo nono. Completus est liber iste Estiialis, per me Johennem Coti describitur. In vigilia uisitationis sancte marie, Quem comparauit venerabilis mr. frat. Johannes Copetz decanus ecclesie Colmen. In honorem sancte trinitatis et gloriose virginis marie et omnium sanc- torum”.

- Tyrannus trudens vinculo
Et reserans paradisum.
7. Quaesumus, auctor omnium,
Przypisywany św. Ambrożemu.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38v; F 218, fol. 72v; F 396, fol. 47; F 404, fol. 131v; F 405, fol. 206; L 6, fol. 265; L 10, fol. 9v; O 10, fol. 100v; O 17, fol. 77v; O 18, fol. 97; Q 16, fol. 68v.
1, 2 et stolis Br 1492, Br 1504, F 166, F 396, F 404.— 2, 1 corpus sanctissimum
Br 1492, Br 1504, F 396, F 404.— 7, 4 defende 1492, 1504, F 166, F 218, F 396.
Doksologia Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 404, F 405.
8. Gloria tibi Domine,
Qui surrexisti a mortuis,
Cum Patre et Sancto Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.

Podobne mikrowarianty słowne znajdują się w zabytkach m. in. Moissac, Nervers i Londynu.

2. De Sanctissima Trinitate (1)

AH 51: 96; RH 8505

1. Adesto, sancta Trinitas,
Par splendor, una Deitas,
Qui exstat rerum omnium
Sine fine principium.
2. Te caelorum militia
Laudat, adorat, praedicat,
Triplexque mundi machina
Benedicit per saecula.
3. Assumus et nos cernui
Te adorantes famuli;
Autor nie znany.
- Votaque preces supplicum
Hymnis iunga caelestium.
4. Unum te lumen credimus,
Quod et ter idem colimus,
Alpha et O, quem dicimus.
Te laudat omnis spiritus.
5. Laus Patri ingenito,
Laus eius unigenito,
Laus sit Sancto Spiritui,
Trino Deo et simplici.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39v; F 218, fol. 74; F 396, fol. 48; F 404, fol. 133v; F 405, fol. 211; L 6, fol. 267v; L 10, fol. 30v; O 10, fol. 102v; O 17, fol. 79; O 18, fol. 99v; Q 16, fol. 70.

2, 4 singula F 405.— 3, 3 vota, precesque Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 405, F 218, L 6.

Podobne mikrowarianty tekstowe występują w rękopisach anglosaskich, Uppsali i Monachium.

3. De sancta Maria Magdalena (2). Ad Nocturnum

AH 30: 364 (2); RH 580

1. Aestimavit [h]ortulanum
Et hoc sane credidit,
Seminabat enim granum,
Quod in mentem cecidit,
Linguam movit et non manum,
Lingua Jesu indidit.
2. Non cognovit figurali
Latentem imagine,
Mentis agnus spiritali
Excolentem semine,
Sed cum eam speciali
- Designavit nemine.
3. Haec a Jesu Jesum quaerit,
Sublatum conqueritur,
Jesum intus mente gerit,
Jesus praesens quaeritur,
Mentem colit, mentem serit
Jesus nec percipitur.
4. Jesu bone, Jesu pie,
Quid te monstrans latitas?
Quid occultas te Mariae,
Mentem cuius habitas?

- Intus plena vero die
Nescit, ubi veritas.
5. O quam mire Jesu ludis,
A quibus diligenter!
Quando ludis, non illudis,
Nec fallis, nec falleris,
Sic includis, quod excludis,
- Notus cum agnosceris.
6. Gloria et honor tibi,
Spes, vita, lux animae,
Per quem sperat se proscribi
Libro mortis pessimae;
Praestent sibi nos conscribi
Peccataricis lacrimae. [Amen].

Autor Philippus de Gravia?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 42v; F 218, fol. 77v; F 396, fol. 50; F 404, fol. 135; F 405, fol. 215; L 6, fol. 275; L 10, fol. 260; O 10, fol. 106v; O 17, fol. 81v; O 18, fol. 105v; Q 16, fol. 73.

1, 3 serhinavit Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 404.— 3, 6 dum Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 404.— 5, 5 sed Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 405.

Podobne mikrowarianty tekstowe występują w rękopisach Uppsali, Paryża, włoskim Prato i w Emmerańskim w Monachium.

3a. De apostolis (1). Ad Laudes

AH 2: 94; 50: 17/14; RH 592

1. Aeterna Christi munera
Et apostolorum victorias,
Laudes canentes debitas,
Laetis canamus mentibus.
2. Ecclesiarum principes,
Belli triumphales duces,
Coelestis aulae milites
Et vera mundi lumina.
3. Terrore victo saeculi
Poenisque spretis corporis,
Mortis sacrae compendio
Vitam beatam possident.
4. Traduntur igni martyres
Et bestiarum dentibus,
Armata saevit unguis
Tortoris insani manus.
5. Nudata pendent viscera,
Sanguis sacratus funditur,
Sed permanent immobiles
Vitae perennis gratia.
6. Devota sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi caritas
Mundi triumphat principem.
7. In his paterna gloria,
In his voluntas Spiritus,
Exsultat in his Filius,
Coelum repletur gaudio.
8. Te nunc Redemptor, quaesumus,
Ut apostolorum consortio
Jungas precantes servulos
In sempiterna saccula.

Autor św. Ambrozy?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45v; F 218, fol. 81; F 396, fol. 52v; F 404, fol. 138v, szp. 2; F 405, fol. 219v; F 408, fol. 183; F 409, fol. 162v; F 410, fol. 177; L 5, fol. 305v, szp. 2; L 6, fol. 280v, szp. 2 — fol. 281, szp. 1; L 19, fol. 116; O 10, fol. 111v; O 17, fol. 84; O 18, fol. 114v—115; Q 16, fol. 76v.

1, 2 gloria F 404, F 405, F 408, F 410, L 5.— 1, 2 gloriam L 6, L 19.— Jako 4, 1—4 Te nunc redemptor quaesumus, ut ipsorum consortio iungas precantes servulos in sempiterna saecula. Amen F 404, F 405.— Jako 5, 1—4 Te nunc redemptor... F 408, F 409, F 410, L 5, L 6, L 19.— Jako 4, 1—4 In hijs paterna... L 5, L 6, L 19.— 4, 1—4 In his... F 409.— 4, 1—4 In is... F 408, F 410,— 4, 4 gaudiis L 5, L 6, L 19.

4. De sancta Corona Spinea (1). Ad Vespera et Matutinas

AH 52: 12; RH 629

1. Aeternae regi gloriae
Devota laudum cantica
Fideles solvant hodie
2. Pro corona dominica.
Coronat regem omnium
Corona contumeliae,

- Cuius nobis opprobrium
Coronam conferi gloriae.
3. De spinarum aculeis
Christi corona plectitur,
Qua ministris tartareis
Mundi potestas tollitur.
4. Corona Christi capitisi,
- Autor dominikański poeta, XIII w.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41v; F 218, fol. 75v; F 396, fol. 49; F 405,
fol. 221v; L 6, fol. 272v; O 10, fol. 104v; O 18, fol. 102.
- Jako 5-ta zwrotka występuje Quesumus auctor omnium: Br 1492, Br 1500,
Br 1504, L 6, O 10, lub Tu esto nostrum gaudium: F 218, L 6.
- 1, 1 Eterno F 405. Taki sam początek hymnu zanotowano w szwedzkim, benedyktyńskim kodeksie w Uppsalii.

5. In Ascensione Domini (1). Ad Nocturnas

AH 51: 88; RH 654 div. z 654

1. Aeterne Rex, altissime,
Redemptor et fidelium,
Quo mors soluta deperit,
Datur triumphus gratiae.
2. Scandens tribunal dexteræ
Patris potestas omnium
Collata est Jesu, caelitus,
Quae non erat humanitus.
3. Ut trina rerum machina,
Caelestium, terrestrialium
Et inferorum, condita
Flectat genu iam subdita.
4. Tremunt videntes angeli
Versam vicem mortalium:
Culpat caro, pugnat caro,
Regnat Deus Dei caro. [Divisio]
5. Tu, Christe, nostrum gaudium,
Manens Olympo praeditum,
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.
6. Hinc te precentes quaesumus,
Ignoisce culpis omnibus
Et corda sursum subleva
Ad te superna gratia.
7. Ut cum rubente cooperis
Clarere nube iudicis,
Poenas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.
8. Gloria tibi Domine,
Qui scandis super sidera,
Cum Patre et Sancto Spiritu
In sempiterna saecula.

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39; F 218, fol. 73v; F 396, fol. 47v; F 404,
fol. 132v; F 405, fol. 210; L 6, fol. 266; L 10, fol. 258; O 10, fol. 101v; O 17, fol. 78;
O 18, fol. 97v; Q 16, fol. 69.

2, 3 Quod erat humanitatis F 404.— quod non O 18.— 3, 1 Te Br 1492, Br 1500,
Br 1504.— 3, 4 flectunt F 396, F 404, O 17.— 3, 4 flectant Br 1492, Br 1500, Br 1504,
F 166, F 218, L 6.— 4, 2 versa vice Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 396, O 10,
O 17, O 18, Q 16.

Jako 5-ta zwrotka występuje w księgach krzyżackich:

5. Tu, esto nostrum gaudium,
Qui es futurum praemium,
Sit una vite gloria
Per cuncta semper secula.

5, 3 sit nostra in te Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 396, O 10, O 17, O 18, Q 16.—
5, 4 per cuncta pie Br 1500.

Tradycja tekstowa prowadzi do rękopisów sangalleńskich.

6. In Praesentatione Beatae Mariae Virginis (1). Ad secundas Vespertas

AH 52: 39; RH 666

1. Aeterni Patris ordine
In templo Virgo conditur,
Ubi mira dulcedine
Contemplando perfruitur.
2. Orationi cedita
Et divinis obsequiis
A mundi prorsus abdita
Arcanis vacat studiis.
3. O mira redundantia
Gratiae data Virgini,
- Qua cuneta sunt fragrantia
Et grata summo numini!
4. Mens, lingua, caro, spiritus
Sensus, affectus, actio
Electam monstrant caelicus
In Matrem Dei Filio.
5. Gloria tibi, Domine,
Qui natus es de Virgine
Idem manens in numine
Patri cum Sancto flamine.

Hymnus „fratris Rostagni” (Philippi de Mezeriis † 1405 r.).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45; F 218, fol. 80; F 396, fol. 52; F 404, fol. 157v; F 405, fol. 218v; O 10, fol. 110v; O 18, fol. 111v.

3, 2 date Br 1492, Br 1500, Br 1504.

7. In Dedicatione ecclesiae. Alius hymnus (2)

AH 2: 93; 5: 102; RH 1081 (divisio)

- (6) 1. Angularis fundamentum
Christum lapis missus est,
Qui compage parietis
in utroque necitur,
Quem Sion sancta suscepit,
in quo credens permanet.
- (5) 2. Omnis illa Deo sacra
et dilecta civitas
Plena modulis in laude,
et canore jubilo
Trinum Deum unumcumque
cum favore praedicat.
- (8) 3. Hoc in templo, summe Deus,
exoratus adveni
Et clementi bonitate
- precum vota suscipe,
Largam benedictionem
hic infunde iugiter.
- (9) 4. Hic promereantur omnes
petita adquirere,
Et adepta possidere
cum sanctis perenniter,
Paradisum introire,
translati in requiem.
- (11) 5. Gloria et honor Deo,
laus et benedictio,
Genitoque Nazareno,
simul et Paraclito,
Qui supernum tenet regnum
permanet in saecula.

Autor nie znany; hymn występuje w rękopisach VIII w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40v; F 218, fol. 75; F 396, fol. 48v; F 405, fol. 221; F 409, fol. 153; L 6, fol. 270v; L 10, fol. 48; O 10, fol. 103v; O 17, fol. 79v; O 18, fol. 118; Q 16, fol. 78.

1, 1 Angulare we wszystkich wyżej wymienionych księgach.— 1, 3 parietum we wszystkich wyżej wymienionych księgach.— 2, 1 digna F 166, L 6.— 2, 4 canori F 405.— 4, 2 accipere Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 409.— 4, 6 per ignem F 405. Doksołogia w F 405:

6. Gloria et honor Deo,
usque quo altissimo,
Una Patri, Filioque,
incliito Paraclito,
Cuius laus est et potestas
per eterna secula. Amen.

8. In festo Transfigurationis (1)

AH 4: 18; RH 1130

1. Anni reduxit circulus Diem festum, qui tristibus Tollens laboris taedium Vitae ministrat gaudium.	Audite quidquid dixerit, Instruxerit, praeceperit.
2. Hac in die Christus Jesus Se transfigurans coelitus, Dignatus est ostendere Vultum futurae gloriae.	5. Petrus, Johannes, Jacobus Interfuerunt, testibus His rite credit credula Felix parens ecclesia.
3. Qui solis instar claruit, Et vestis ut nix canduit, Audita est vox paterna, De nube clamans lucida.	6. Nobis fidem corroborant Haec gesta, spem sursum levant Et charitatem suggerunt Fructumque vitae conferunt.
4. En hic meus stet Filius Nativus et clarissimus,	7. Deo Patri sit gloria Eiusque soli Filio Cum Spiritu Paraclito Et nunc et in perpetuum. Autor nie znany. Hymn występuje w XIV w. Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43; F 218, fol. 78; F 396, fol. 50v; O 10, fol. 107. 1, 2 festum diem F 218.— 1, 2 dum Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 3, 1 prebuit F 218.— 4, 2 votivus F 218.— 5, 2 Intersunt F 218.— 5, 3 credat credulus F 218.

9. De Apostolis (12?)

AH 2: 90; 51: 107; RH 35278

1. Adnue Christe, saeculorum Domine, Nobis per horum tibi cara merita, Ut qui te coram graviter delinquimus, Horum solvamus gloriiosis precibus.	3. Dole captivos esse tuos servulos, Absolve reos, conpeditos erige Et, quos cruento redemisti proprio, Rex bone, tecum fac gaudere perpetim.
2. Salva, Redemptor plasma tuum nobile, Signatum sancto vultus tui lumine, Ne lacerari sinas fraude daemonum Propter quod mortis exsolvisti pretium.	4. Sit tibi, Jesu, benedictie Domine, Gloria, virtus, honor et imperium Una cum Patre sanctoque Paraclito Cum quibus regnas Deus ante saecula.

Autor nie znany. Hymn występujący wcześniej (IX—X w.).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45v; F 218, fol. 80v; F 396, fol. 52v; F 404, fol. 138; F 405, fol. 219; F 408, fol. 182; F 409, fol. 162; F 410, fol. 176v; L 5, fol. 305; L 6, fol. 280; L 10, fol. 226; L 19, fol. 115v; O 10, fol. 111; O 17, fol. 84v; O 18, fol. 114; Q 16, fol. 76.

1, 1 Annue F 404.— 1, 2 huius Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 404.— 1, 4 huius Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 404.— 2, 3 nec Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, 404.— 3, 1 famulos Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 404.— 4, 3 Pa-
racleto F 409.

Podobne mikrowarianty tekstowe występują w kodeksach z Werony, w szwaj-
carskich i czeskim.

10. Hymnus sancti Johannis Baptistae (9)

(Jest to dalszy ciąg hymnu Ut queant laxis).

AH 2: 52; 50: 96 (2); RH 1214 div.

(5) 1. Antra deserti teneris sub annis

Civium turmas fugiens petisti,
Ne levi saltem maculare vitam

Famine posses.

(6) 2. Praebuit hirtum tegimen camelus
Artubus sacris, strophium bidentes,

- Cui latex haustum, saciata pastum
Mella locustas.
- (7) 3. Ceteri tantum cecinere vatum
Corde praesago iubar affuturum,
Tu quidem mundi scelus auferentem
Indice prodis.
- (8) 4. Non fuit vasti apatum per orbis
Autor Paulus Diaconus († 799).
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41v; F 218, fol. 76; F 396, fol. 49v; L 6,
fol. 273v; L 10, fol. 103; O 10, fol. 105; O 17, fol. 81; O 18, fol. 104; Q 16, fol. 72;
F 404, fol. 134v; F 405, fol. 214.

Sanctior quisquam genitus Johanne,
Qui nefas saecli meruit lavantem
Tingere lymphis.
(13) 5. Laudibus cives celebrant superni
Te, Deus simplex pariterque trine,
Supplices ac nos veniam precamur,
Parce redemptis.

11. De Nativitate Domini (1)

AH 2: 107; RH 14

1. A Patre Unigenitus
Ad nos venit per Virginem,
Baptisma cruce consecrans,
Cunctos fideles generans.
2. De coelo celsus prodiens
Excepit formam hominis,
Facturam morte redimens,
Gaudia vita rediens.
3. Hoc te, Redemptor, quaesumus
Illabere propitius
Clarumque nostris cordibus
Lumen paebe fidelibus.
4. Mane nobiscum, Domine,
Obscuram noctem renovens,
Omne delictum ablue,
Piam medelam tribue.
5. Quem iam venisse novimus,
Redire item credimus,
Sceptrum tuumque inclitum,
Tuum defende populum.
6. Gloria tibi, Domine,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
Per sempiterna saecula.

Autor nie znany, X w.? Hymnarius Moissacensis.

- Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36v; F 218, fol. 70v; F 408, fol. 179; L 5,
fol. 299; F 19, fol. 112; O 10, fol. 98; O 17, fol. 75; O 18, fol. 92; Q 16, fol. 66.
2, 1 E... prodiit F 408.— 2, 2 Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 408 accepit.— 2, 3 vite
largiens F 408.— 3, 1 Hinc Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218.— 3, 1 Hunc F 408.—
3, 3 sensibus F 408.— Jako 5, 1—4 podają Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 408:

Novum genus potencie

Atque rubescant hydrie,
Unumque missa findere
Mutant unda originem.

W Br 1492, Br 1500, Br 1504 zamiast „Quem iam...” jest „Memento...”.

12. In Nativitate Domini. Hymnus alter (1)

AH 2: 23; 50: 53; RH 2538

1. A solis ortus cardine
Ad usque terrae limitem
Christum canamus Principem,
Natum Maria Virgine.
2. Beatus Auctor saeculi
Servile corpus induit,
Ut carne carnem liberans
Non pederet quod condidit.
3. Clausae Parentis viscera
Caelestis intrat gratia,
- Venter puellae baiulat
Secreta, quae non noverat.
4. Domus pudici pectoris
Templum repente fit Dei,
Intacta nesciens virum
Verbo creavit Filium.
5. Enixa est Puerpera,
Quem Gabriel praedixerat,
Quem matris alvo gestiens
Clausus Johannes senserat.

6. Feno iacera pertulit,
Presaepe non abhorruit
Parvoque lacte pastus est,
Per quem nec ales esurit.
    Autor Caelius Sedulius (V w.).
    Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36v; F 218, fol. 70; F 396, fol. 45v; F 408,
fol. 178v; L 5, fol. 299; L 19, fol. 112; O 10, fol. 97v; O 17, fol. 74v; O 18, fol. 91;
Q 16, fol. 65v.
    2, 4 ne perderet quos Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 408, L 5,
L 19, O 10, O 17, O 18, Q 16.— 4, 4 concepit Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218,
F 396, F 408.— 7, 1 Laudet F 218.— 7, 2 Deo Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396,
F 408.

Podobne mikrowarianty tekstowe znajdują się m. in. w ksiągach Prato, Paryża, Wiednia, Lublany, Monachium, Troyes, Chartres i Berna.

13. In festo Visitationis BMV (1). Ad Vesperas

AH 48: 402; RH 549

1. Assunt festa iubilaea,
In Mariae nunc gaudia,
Tota psallat ecclesia
Devota laudum dramata.
2. Cuius sacrata viscera
Dei invisit gratia,
Ut esset virgo gravida
Thori virilis nescia.
3. Haec paronympho dum credit,
Sacrum hanc pneuma replevit,
Alvus tumescit et gerit
Verbum Patris, quod meruit.
4. Confestim montes adiit,
Elisabeth salutavit,
Obviis eam suscepit
Ulnis, stringit et circuit.
    Autor nie znany, z XIV w.
5. Sacri iunguntur uteri,
Milesque sui Domini
Praesentiam dum percipit,
Hunc exaltando suscipit.
6. Clamat anus cum iubilo,
Plena sancto Paraclito:
Beata tu in Filio
Quae credidisti Domino.
7. Exsultet caeli regia
Et mundialis machina,
Abyssus atque maria
Laudent Deum per saecula.
8. Patri summo cum Filio,
Spiritui quoque Sancto
Sit sempiterna gloria
In unitate solida.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 42; F 218, fol. 76v; F 396, fol. 49v; F 404,
fol. 144; F 405, fol. 214; F 406, fol. 56v; L 6, fol. 274; O 10, fol. 105v; Q 16, fol. 78v.
    1, 4 dragmata F 404.— 2, 1 sacra F 166.— 4, 3 suscepit Br 1500.— 5, 4 suscepit
Br 1500.— 6, 3 benedicta cum Br 1500.— cum Br 1492, Br 1504, F 166, F 218, F 404.—
8, 2 que F 166, F 218.

14. In Quadragesima (1) Ad Vesperas

AH 2: 34; 51; 54; RH 1449—52

1. Audi, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus
In hoc sacro ieiunio
Fusas quadragenario.
2. Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium,
Ad te reversis exhibe
Remissionis gratiam.
    3. Multum quidem peccavimus,
Sed parce confitentibus,
Ad laudem tui nominis
Confer medelam languidis.
4. Sic corpus extra conteri
Dona per abstinentiam,
Ieiunet ut mens sobria
A labe prorsus criminum.

5. Praesta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas,
Autor św. Grzegorz W.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37v; F 218, fol. 71v; F 396, fol. 46; F 410,
fol. 171v; L 5, fol. 300; L 19, fol. 113v; O 10, fol. 99; O 17, fol. 76; O 18, fol. 93; Q 16,
fol. 67.
3, 4 languoribus F 410.

15. In ss. Petri et Pauli (3)

AH 2: 58; 51: 188; RH 1596

1. Aurea luce et decore roseo,
Lux lucis, omne perfudisti saeculum
Decorans caelos inclito martyrio,
Hac sacra die, quae dat reis veniam.
2. Janitor caeli, doctor orbis pariter,
Judices saeculi, vera mundi lumina,
Per crucem alter, ense triumphans
Vitae senatum laureati possident.
3. Jam bone pastor, Petre, clemens accipe
Vota precantium et peccati vincula
Resolve tibi potestate tradita,
Qua cunctis caelum verbo claudis, aperis.

Przypisywany żonie Boethiusa, imieniem Elpis.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 42; F 218, fol. 77; F 396, fol. 50; F 404,
fol. 135; F 405, fol. 214; F 408, fol. 182 (część); F 410, fol. 176; O 10, fol. 105v; O 17,
fol. 81; O 18, fol. 104v; Q 16, fol. 72.

6, 1 salus individua F 404.

4. Doctor egregie, Paule, mores instrue
Et mente polum nos transferre satage,
Donec perfectum largiatur plenius
Evacuato, quod ex parte gerimus.
5. Olivae binae peccatis unicae
Fide devotos, spe robustos maxime,
Fonte repletos caritatis geminæ.
6. Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque iubilatio,
In unitate cui manet imperium
Ex tunc et modo per aeterna saecula.

16. In Resurrectione Domini (1). Ad Matutinas Laudes

AH 2: 46; 51: 84; RH 1644

1. Aurora lucis rutilat,
Caelum laudibus intonat,
Mundus exsultans iubilat,
Gemens infernus ululat.
2. Cum Rex ille fortissimus
Mortis confractis viribus
Pede conculcans tartara
Solvit catena miseros.
3. Ille, qui clausus lapide
Custoditur sub milite,
Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38v; F 218, fol. 73; F 396, fol. 47; F 404,
fol. 132; F 405 fol. 209; L 6, fol. 265; O 10, fol. 101; O 17, fol. 77v; O 18, fol. 96; Q 16,
fol. 68v.

2, 4 a pena Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 396, F 404.— 5, 4 servi Br 1492,
Br 1500, Br 1504, F 166, F 218. Jako 6-tą zwrotkę mają zapisaną lub anonsowaną
Br 1492, Br 1500, Br 1504, L 6, F 218, F 396.— Początek doksaligii: Gloria tibi Do-
mine, qui surrexisti...”.

Mikrowarianty tekstowe występują również w Północnych Włoszech, Południo-
wej Francji i w Trewirze.

17. Item alius de s. Maria (5)

AH 2: 29; 51: 123; RH 1889

1. Ave maris stella,
Dei Mater alma
Atque semper Virgo,
Felix calei porta.
2. Sumens illud Ave
Gabrielis ore
Fundat nos in pace
Mutans Avae nomen.
3. Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
4. Monstra te esse matrem,
Sumat per te precem,
- Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
5. Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac et castos.
6. Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collaetemur.
7. Sit laus Deo Patri,
Summum Christo decus,
Spiritui Sancto,
Trinus honor unus.

Autor nieznany. Hymn przypisywano Fortunatowi i św. Bernardowi, a także Pawłowi Diakonowi.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166 fol. 41; F 218, fol. 75v; F 396, fol. 49; F 404, fol. 136; F 410, fol. 176v; L 5, fol. 305; L 6, fol. 271; L 19, fol. 115v; O 10, fol. 104; O 17, fol. 80; O 18, fol. 102; Q 16, fol. 71; L 10, fol. 86v.

2, 4 Eve mutans L 5, L 6.— 7, 2 summo Br 1500, F 404.

18. De Pentecoste (1). Ad Nocturnas

AH 2: 51; 51: 91; RH 2339

1. Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita,
Cum Spiritus Paraclitus
Effulxit in discipulos.
2. Ignis vibrante lumine
Linguae figuram detulit,
Verbis, ut essent proflui
Et caritate fervidi.
3. Linguis locuntur omnium,
Turbae pavent gentilium,
Musto madere deputant,
Quos Spiritus repleverat.
4. Patrata sunt haec mystice
Paschae peracto tempore
- Sacro dierum numero,
Quo lege fit remissio.
5. Te nunc, Deus piissime,
Vultu precamur cernuo,
Illapsa nobis caelitus
Largire dona Spiritus.
6. Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia,
Dimitte nunc peccamina
Et da quieta tempora.
7. Sit laus Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
Nobisque mittat Filius
Charisma Sancti Spiritus.

Autor nie znany, IV—V w. Styl św. Ambrożego.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39v; F 218, fol. 73v; F 396, fol. 47; F 404, fol. 132v; F 405, fol. 210; L 10, fol. 266v; L 10, fol. 23; O 10, fol. 101v; O 17, fol. 78v; O 18, fol. 98; Q 16, fol. 69v.

19. De sancto Augustino (1)

AH 52: 118; RH 3471

1. Caeli cives, adplaudite
Et vos, fratres concinete,
Patris nostri solemnia
Solus reduxit orbita.
2. Hinc ergo psalmi resonent,
Hinc lectiones concrepent,
- Et hymnorum dulcisona
Multiplicantur cantica.
3. Quod lingua foris personat,
Intus affectus sentiat,
Nec imitari pigeat,
Quod laudare mens approbat.

4. Hunc post mundi pericula
Caeli suscepit curia,
Quem cum servis fidelibus
Iam salutavit Dominus.
5. Conemus totis nisibus,
Iungamus preces precibus,
- Ut Augustini meritis
Caeli fruamur gaudiis.
6. Praesta, Pater piissime,
Patrique compar unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.
- Autor nie znany. Hymn przypisywany św. Hilaremu, Adamowi od św. Wiktor, św. Tomaszowi z Akwinu.
- Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43v; F 218, fol. 78; F 396 fol. 51; F 405, fol. 216; L 6, fol. 276v; O 10, fol. 107v; O 17, fol. 82v; O 18, fol. 107v; Q 16, fol. 73v. 2, 3 dulcissima F 405.

20. De sancta Birgitta. Ad Nocturnum (1)

AH —; RH 3495

1. Celi perornant gaudia,
Causam prestet leticie
Birgitta, rosa fulgida,
Pax et decus ecclesie.
2. Beata pauper spiritu
Palmas extendens pauperi,
Leto vultus intuitu
Manum porrexit inopi.
3. Soluto matrimonio,
Postquam vir mundo moritur,
Devoto cordis osculo
- Christum Sponsum amplectitur.
4. Sponsus dilectam suscitat,
Veni, vocans, ad Libanum,
Surgit amica properat,
Regalem petens thalamum.
5. Montes petit aromatum
Hec affluens deleciis,
Plena donis charismatum
Vitam servat a viciis.
6. Jesu nostra redempcio
Fac nos...
- Autor Birger Gregorii, arcybiskup Uppsali (†1383).
Br 1500; F 409, fol. 156.
2, 1 Beatam Br 1500.— 3, 2 oritur.
Repertorium hymnologicum podaje incipit Caeli perornant gaudia.

21. Ad Completorium (1)

AH 51: 22; RH 24419

1. Christe, qui lux es et dies,
Noctis tenebras detegis,
Lucifer, lucem praeferens,
Lumen beatum prædicans.
2. Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte,
Sit nobis in te requies,
Quietam noctem tribue.
3. Ne gravis somnus irruat,
Nec hostis nos subripiat,
Nec caro illi consentiat,
Nos tibi reos statuat.
4. Oculi somnum capiant,
Cor semper ad te vigilet;
- Dextera tua protegat
Famulos, qui te diligunt.
5. Defensor noster aspice,
Insidiantem reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.
6. Memento nostri, Domine,
In gravi isto corpore,
Qui es defensor animae,
Adesto nobis, Domine.
7. Praesta, Pater omnipotens,
Per Jesum Christum Dominum,
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum Sancto Spiritu.

Autor nie znany. Przypisywano go św. Ambrożemu. Według Mone hymn powstał nie wcześniej niż na początku VI w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37v; F 218, fol. 71v; F 396, fol. 46; F 410,

fol. 171v; L 5, fol. 300v; L 19, fol. 113; O 10, fol. 99; O 17, fol. 76; O 18, fol. 93; Q 16, fol. 67.

1, 3 *Lucisque lumen crederis* F 410.— 3, 3 *consenciens* Br 1492, Br 1500, Br 1504, L 5.— 4, 2 *ad te semper* Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 410.— 5, 2 *Insidiantes* F 410.

Doksologia:

*DeoPatri sit gloria,
Eisque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc et in perpetuum.* F 166, F 218, F 410.

Mikrowarianty tekstowe występujące w zabytkach krzyżackich pokrywają się z umieszczonymi m. in. w manuskryptach Włoch (Mediolan) i Irlandii (Dublin).

22. In Omnium Sanctorum (1)

AH 2: 81; 51: 129; RH 2959

1. Christe, Redemptor omnium,
Conserua tuos famulos
Beatae semper Virginis
Placatus sanctis precibus.
2. Beata quoque agmina
Caelestium spirituum,
Praeterita, presentia,
Futura mala pellite.
3. Vates aeterni iudicis
Apostolique Domini,
Suppliciter exposcimus
Salvari vestris precibus.
4. Martyres Dei incliti
Confessoresque lucidi,

Autor Rabanus Maurus?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44; F 218, fol. 79v; F 396, fol. 51v; F 404, fol. 137; F 405, fol. 217v; F 409, fol. 158; L 6, fol. 278; O 10, fol. 109; O 17, fol. 83; O 18, fol. 109v; Q 16, fol. 74v.

1, 1 *Jesu* F 166.— 3, 4 *nostris* F 166, F 404.— 4, 4 *ferte* Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218.— 4, 4 *transferte* F 405.— 5, 1 *sacratus* jak wyżej.— 6, 1 *Mentem* Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166.— 6, 3 *Christo* F 404. Inna doksylogia jest umieszczona w F 166:

*Laus Patri sit ingenito,
Laus eius unigenito,
Laus sit Sancto Spiritui,
Trino Deo et simplici.*

Jeszcze inny incipit znajduje się w F 404: *Laus, honor, virtus...”.*

Slady mikrowariantu tekstowego znajdują się w Irlandii (Biskupstwo Kilmacduagh).

23. In Nativitate Domini (1). Ad Nocturnos

AH 51: 50; RH 295—296

1. Christe, Redemptor omnium,
Ex Patre, Patris unice,
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.
2. *Tu lumen, tu splendor Patris,*
Tu spes perennis omnium,
Intende, quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

3. Memento, salutis Auctor,
Quod nostri quondam corporis
Ex illibata Virgine
Nascendo formam sumpseris.
4. Hic praesens testatur dies
Currens per anni circulum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus adveneris.
5. Hunc caelum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctorem adventus tui
Laudat exultans cantico.
6. Nos quoque, qui sancto tuo
Redempti sanguine sumus,
Ob diem natalis tui
Hymnum novum concinimus.

Autor nie znany. Hymn z VI w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36v; F 218, fol. 70; F 396, fol. 45; F 408, fol. 178; L 5, fol. 298; L 19, fol. 112; O 10, fol. 97v; O 17, fol. 74v; O 18, fol. 90v; Q 16, fol. 65v:

2, 4 famuli Br 1492, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 408, O 10, O 17, O 18, Q 16.—
4, 1 Hoc presens Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 408, O 10, O 17, O 18, Q 16.— 5, 1 Hinc Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, O 10, O 17.— 5, 2 Hinc Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, O 10, O 17.— 5, 3 sui Br 1492, F 408.—
5, 4 laudans exultat Br 1492, F 218, F 408, O 17, O 18, Q 16.

Najwięcej stycznych wariantów tekstowych można spotkać w rękopisach sangualleńskich.

24. *Hymnus de sanctis Archangelis* (9)

AH 2: 76; 50: 146 (15); RH 300

1. Christe, sanctorum decus angelorum,
Rector humani generis et auctor,
Nobis aeternum tribue benignus
Scandere regnum.
2. Angelum pacis Michael ad istam
Caelitus mitti rogitamus aulam,
Nobis, ut crebro veniente crescant,
Prospera cuncta.
3. Angelus fortis Gabriel, ut hostem
Pellat antiquum, volitet ab alto,
Saepius templum veniens ad istud
Visere nostrum.
4. Angelum nobis, medicum salutis,
Mitte de caelis Raphael, ut mnes
Sanet aegrotos pariterque nostros
Dirigat actus.
5. Hinc Dei nostri Genitrix Maria
Totus et nobis chorus angelorum
Semper assistat simul et beata
Contio tota.
6. Praestat hoc nobis Deitas beata
Patris et Nati pariterque Sancti
Spiritus cuius reboatur omni
Gloria mundo.

Autor nie znany. Autorstwo hymnu przypisywane jest Rabanowi Maurowi († 856).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43v; F 218, fol. 79; F 396, fol. 51v; F 404, fol. 137; F 405, fol. 216v; F 409, fol. 155; L 6, fol. 277v; L 10, fol. 260v; O 10, fol. 108v; O 17, fol. 83; O 18, fol. 109; Q 16, fol. 74.

1, 4 celum Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, F 404, F 405, F 409, L 6, L 10, O 10, O 17, O 18, Q 16.— 2, 2 mitte jak wyżej.— 3, 3 veniat Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 404, F 405, F 409, L 6.— 4, 3 sanat F 409.

Podobne mikrowarianty tekstowe znajdują się w załącznikach francuskich (Mossac) i włoskich (Monte Cassino, Benewent).

25. *In Adventu Domini* (1). *Ad Vesperas*

AH 2: 18; 51: 47; RH 3734

1. Conditor alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Christe, Redemptor omnium,
- Exaudi preces supplicum.
2. Qui condolens interitu
Mortis perire saeculum

- Salvasti mundum languidum,
Donans reis remedium.
3. Vergente mundi vespera,
Uti sponsus de thalamo,
Egressus honestissima
Virginis matris clausula.
4. Cuius forti potentiae
Genu curvantur omnia,
Caelestia, terrestria
Nutu fatentur subdita.
5. Occasum sol custodiens,

Autor św. Ambroży?, św. Grzegorz?
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36; F 218, fol. 69v; F 396, fol. 45; F 408,
fol. 177; L 5, fol. 297v; O 10, fol. 97; O 17, fol. 74; O 18, fol. 89v; Q 16, fol. 65.
2, 1 interitum Br 1492, Br 1504, F 218, F 396.— 7, 2 cum Br 1500.— 7, 3—4 Sancto simul Paraclito, In sempiterna secula Br 1492, F 166, F 218, F 408.
Slady podobnych mikrowariantów znajdują się w zabytkach Werony.

26. De sancta Martha (7)

AH 4: 384; RH 4371

1. Deo nostro sit jucunda
Decoraque laudatio,
Cuius virtus est profunda
Et immensa ratio,
Qui nobis cruaris unda
Fit mentis purgatio.
2. Qui descendit pro salute
Nostra in exsilium,
Sed monstravit se virtute
Verum Dei Filium,
Ut afferret nobis tutae
Salutis auxilium.
3. Intrans quoddam in castellum
Per Martham excipitur,
Sudet soror ad scabellum,
Jesu dum allicitur
Verbo, per quod crucis bellum
Vitiis indicitur.
4. Marthae soli fuit cura
De Jesu servitio,
Hinc turbatur erga plura

Autor nie znany, XV w.?
Br. 1500.
- 1, 1 jocunda Br 1500.— 2, 5 sue Br 1500.— 3, 2 reficitur Br 1500.— 3, 5 Verba
Br 1500.— 5, 2 Dei Verbum Br 1500.— 6, 5 Tibi Br. 1500.— 7, 5 ne Br 1500.— 7, 6
Nos Br 1500.

Hymn występuje w kodeksie z Düsseldorfu w Nadrenii.

27. De sancta Anna (1)

AH 52: 104; RH 4257

- Luna pallorem retinens,
Candor in astris relucens,
Certos observat limites.
6. Te deprecamur hagie,
Venture iudex saeculi,
Conserua nos in tempore
Hostis a telo perfidi.
7. Laus, honor, virtus, gloria
Deo Patri et Filio,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna saecula.

- Grata beneficio,
Et procurat mente pura
Exceptum hospitio.
5. Demum venit Tarasconem
Verbum Dei serere,
Ubi grandem mox draconem
Meruit conterere,
6. Hospes Christi, Deo cara,
Cuius larga gratia
Ascendisti ad praecleara
Coelorum pallatia,
Ibi commanendi para
Nobis semper spatia.
7. Istud nobis Pater, praesta
Natoque cum flumine,
Cuius veneramur festa,
Eius, ut iuvamine
In extremo nos molesta,
Ne premant examine.

1. De stella sol oriturus
 Stellae matrem prefert prius,
 Ut radium lucis novae
 Summae Deus clementiae.
2. Annam, filiam Abrahae,
 Quae fuisit ex Aaron stirpe,
 Quasi stella matutina,
 O gloriosa Domina.
3. Ex qua caelorum regina
 Mundique clemens domina,
 Ut haereses interimat,
 Aurora lucis rutilat.
4. In Annae prolis utero,
 Pro nobis factus est caro,
 Autor nie znany, XIV w.
 Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 42v; F 218, fol. 77v; F 396, fol. 50v; F 404,
 fol. 135v; F 405, fol. 215v; L 6, fol. 275; L 10, fol. 135; O 10, fol. 106v; Q 16, fol. 106.
 1, 2 purus F 404.— 2, 2 fulcit Br 1500.— 6, 4 Nobis beata F 404.
 Hymn ten występuje w rękopisach Pragi, Lipska, Poznania, Gniezna i Wenecji.
- Aeterni Patris Filius;
 Exultet caelum laudibus.
5. Conemur nos excutere
 De tenebrarum pulvere,
 Deique regnum quaerere
 Jam lucis orto sidere,
6. O mater beatissima,
 Cum prole clementissima
 Posce semper prece pia
 Beata nobis gaudia.
7. Praesta laudanda Trinitas,
 Da, adoranda Unitas,
 Ut transeamur candidi
 Ad cenam agni providi.

28. In unius Martyris (1)

AH 12: 20; 51: 114a; RH 4534

1. Deus, tuorum militum
 Sors et corona, praemium,
 Laudes canentes martyris
 Absolve nexu criminis.
2. Hic nempe mundi gaudia
 Et blandimenta noxia
 Caduca rite deputans
 Pervenit ad caelestia.
3. Paenas cucurrit fortiter
 Et sustulit viriliter,

Autor nie znany, VI w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45v; F 218, fol. 81; F 396, fol. 52v; F 404,
 fol. 138v; F 405, fol. 219v; F 408, fol. 183; F 409, fol. 163; F 410, fol. 177; L 5, fol. 306;
 L 6, fol. 281; L 10, fol. 237v; L 19, fol. 116; O 10, fol. 111v; O 17, fol. 84v; O 18,
 fol. 115; Q 16, fol. 76v.

2, 1 Hinc Br 1500, F 166, F 218, F 396.— Doxsologia we wszystkich przytaczanych rękopisach jest następująca:

Laus et perennis gloria,
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paraclito
 in sempiterna secula. Amen.

- Pro te effundens sanguinem
 Aeterna dona possidet.
4. Ob hoc precatu supplici
 Te possimus, piissime,
 In hoc triumpho martyris
 Dimitte noxam servulis.
5. Sit laus perennis gloria
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paraclito
 In saeculorum saecula.

29. In Septuagesima

Specjalna budowa wiersza.

AH 52: 2; RH 4601

1. Dies absoluti praetereunt,
 Dies observabiles redeunt,
 Tempus adest sobrium;

- Quaeramus puro corde Dominum.
 2. Hymnis et confessionibus
 Judex complacabitur Dominus,

- Non negat hic veniam,
Qui vult, ut homo petat gratiam.
3. Post iugum servile Pharaonis,
Post catenas dirae Babylonis
Liber homo patriam
Quaerat caelestem Jerosolymam.
4. Fugiamus de hoc exsilio,
Habitemus cum Dei Filio;
Hoc decus est famuli,
- Si sit coheres sui Domini.
5. Sis, Christe nobis huius viae,
Memento, quod sumus oves tuae,
Pro quibus ipse tuam
Pastor ponebas morti animam.
6. Gloria sit Patri cum Filio,
Sancto quoque simul Paraclito,
Sicut erat pariter
In principio et nunc et semper.

Autor — nie znany poeta francuski, XI w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 410, fol. 170v.

2, 1 In hymnis F 410.— 2, 4 querat Br 1492, Br 1505, F 410.— 3, 4 Celestem
querat F 410.— 5, 1 vite F 410.— 5, 2 quia F 410.— 6, 2 Sanctoque F 410.

Te same mikrowarianty tekstowe znajdują się w ksiągach Włoch (Padwa, Udine), Alzacji (Strasburg), Bawarii (Freising), Saksonii (Miśnia), Austrii (Seckau). Węgier (Ostrzyhom) i Czech (Praga).

30. De sancta Birgitta (1). Ad Laudes

AH 4: 207; RH 4645

1. Dies salutis agitur
Et tempus acceptabile,
Brigidae dum recolitur
Festum praecommendabile.
2. Actus reformat regios
Monens regem salubriter,
Ut per viros egregios
Regnum regat feliciter.
3. Virtute Dei liberat
Possessum a daemonio
Sponsa fratrem, quem visitat,
Sano curat ramedio.
4. Sicut ovis quae periit
Frater errans incredulus
Ad veram fidem redit,
Christi minister sedulus.
5. Venenum castrimargiae
Serpens antiquus obruit,
Quod mater pudicitiae
Cum angelo mox repulit.
6. Jesu nostra redemptio,
Fac nos in regnis coelicis
Huius patronae merito
Sanctorum frui gaudiis.

Autor Birger Gregorii, arcybiskup Uppsali († 1383).

Występuje w kodeksach m. in. Uppsali (Br 1500; F 409, fol. 156).

31. In ss. Petri et Pauli (3)

Jest to część hymnu Aurea luce et decore roseo.

AH 2: 58; 51: 188; RH 1596

- (4) 1. Doctor egregie, Paule, mores instrue
Et mente polum nos transferre, satage,
Donec perfectum largiatur plenius
Evacuato, quod ex parte gerimus.
- (3) 2. Jan, bone pastor, Petre, clemens accipe
Vota precantium et peccati vincula
- Résolve tibi potestate tradita,
Qua cunctis caelum verbo claudis, aperis.
- (6) 3. Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas atque iubilatio,
In unitate cui manet imperium
Et tunc et modo per aeterna saecula.
- Przypisywany żonie Boethiusa imieniem Elpis.
- Br 1500; L 5, fol. 304v; L 10, fol. 108.
- 1, 4 gemimetus L 5.
- Podobne mikrowarianty tekstowe powtarzają się w kodeksach Hiszpanii (Grenada), Francji (Bourges, Cambrai, Grenoble, Le Mans, Nevers, St. Omar, Paryż, Rouen), Niemiec (Monachium, Kolonia, Trewir), Szwajcarii (Saint Gallen), Czech (Praga), Anglia (York), Włoch (Bobbio, kodeksy watykańskie), Belgii (Antwerpia, Brugia).

32. De sancta Barbara (1). Ad Laudes

1. Dum quinque stulte redeunt,
Ne bonos actus afferunt,
Portam clausamque reperunt,
Per quam intrare nequeunt.
2. Quibus foris clamantibus
Ac ianuam pulsantibus
Respondit imprudentibus
Sic increpando Dominus.
3. Stulte sine consilio
In infernum cum impio
Sathana vestro socio,
    Autor nie znany, XIV w.
    O 18, fol. 113v; Q 16, fol. 76.
Hymnu tego nie umieszczone w AH i RH.

- Ite, quia vos nescio.
4. Ubi loca thartharea
    Vos punient sulphuria
    In flamma propter opera
    Que est vestra miseria.
5. Virgo nobis auxilium,
    Fer erga Dei Filium,
    Ut mundi post exilium
    Eternum prestat solium.
6. Presta Pater omnipotens
....

33. Die Dominicæ (9). Ad Matutinas Laudes. Aestate

AH 51: 31; RH 5129

1. Ecce, iam noctis tenuatur umbra,
Lucis aurora rutilans coruscat;
Nisibus totis rogitemus omnes
Cunctipotentem.
2. Ut Deus nostri miseratus omnem
Pellat languorem, tribuat salutem,
    Autor nie znany. Hymn występuje w rękopisach X w.
    Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 71; F 396, fol. 45v; F 404,
fol. 130v; F 405, fol. 212; F 408, fol. 180v; F 409, fol. 151v; F 410, fol. 171; L 6, fol.
268v; L 10, fol. 259; L 19, fol. 113; O 10, fol. 98v; O 17, fol. 75v; O 18, fol. 92v;
Q 16, fol. 66v.

- Donet et Patris pietate nobis
Regna polorum.
3. Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris e Nati pariterque Sancti
Spiritus, cuius reboatur omni
Gloria mundo.

1, 1 denudatur Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 408, F 409, F 410.— 2, 3 pietas F 404.

34. (16) Ad Completorium (I)

AH 48: 404; RH 5432

1. En, miranda prodigia,
Concepit nam virguncula,
Fit Jesu Christi gerula
Maria sacratissima.
2. Anus aetate marcida
Prolis gestat solacia,
Tument ad partum gelida
Grandevae matris viscera.
3. Hic perit omnis regula
Naturaenque molimina,
    Autor abp Pragi Johann von Jenstein.
    Br 1492, ad laudes; Br 1500, ad laudes; Br 1504, ad laudes; F 166, fol. 42, ad laudes;
F 218, fol. 76v, ad laudes; F 396, fol. 50; O 10, fol. 106; Q 16, fol. 78v (dopis).
1, 1 O Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166.— 1, 4 sanctissima F 166.— 3, 3 cessit
Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 4, 4 reddet Br 1492, Br 1504.
- Hic cessat omnis ratio
Cedens Dei miraculo.
4. Salutat Mater Domini
Matrem vatis mirifici,
Et vates cum praeconio
Reddit salutis Domino.
5. Laudemus et nos Dominum,
Patrem et Patris Filium,
Sanctum quoque Paraclitum
Nunc et per omne saeculum.

35. De sancta Hedwige (3). (Ad Vespertas)

AH 52: 217; RH 5783

1. Exsultent hodie iugiter omnium
Mentes altisone carmina cordium,
Cum Christus famulam vexit ad aethera
Hedwigem sanctam, inclitam.
2. Versus sol Sleziae splenduit in nube
Donans terrigenis munera plurima;
Signis mirifice fulgida sedulis
Haec sancta suis meritis.
3. Oret haec, Domine, sancta sua prece
Pro nobis, famulis humilibus tuis,

Autor: cystersi niemieccy, XIII w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504.

1, 4 Hedwigim Br 1492.— 2, 1 hodie Br 1492.— 2, 4 Hoc sanctam suis meruit Br 1492.— 3, 1 suis precibus Br 1492, Br 1504.— 3, 3 arcet Br 1492, Br 1504.— 4, 1 Cuius Br 1492, Br 1504.— 4, 2 Hodie condigne Br 1492, Br 1504.— 5, 4 sic Br 1492, Br 1504.

Rękopisy z podobnymi wariantami tekstowymi znajdują się m. in. w Padwie, Pradze, Krakowie i we Wrocławiu.

36. In sanctorum Apostolorum (1). Ad Vespertas

AH 2: 94; 51: 108; RH 26392

1. Exsultet caelum laudibus,
Resultet terra gaudiis,
Apostolorum gloriam
Sacra canant sollemnia.
2. Vos, saecli iusti iudices
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite preces supplicum.
3. Qui caelum verbo clauditis
Serasque eius solvitis,
Nos a peccatis omnibus
Solvite iussu, quaesumus.

Autor nie znany, X w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45v; F 218, fol. 81; F 396, fol. 52v; F 404, fol. 138; F 405, fol. 219v; F 408, fol. 182v; F 409, fol. 162v; F 410, fol. 176v; L 5, fol. 305; L 6, fol. 280v; L 10, fol. 262; L 19, fol. 116; O 10, fol. 101; O 17, fol. 84v; O 18, fol. 114; Q 16, fol. 76.

1, 3 gloria Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 404.— 1, 4 canunt Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 404.— 1, 4 canit ecclesia F 166.— 5, 3 sempiternis gaudiis Br 1492, Br 1504, F 166, F 218.— 5, 4 facias Br 1492, 1504, F 409.

Podobne mikrowarianty tekstowe znajdują się w kodeksach włoskich (Werona), irlandzkich (Kilmacdaugh) i niemieckich (ms. Rhenoviense).

37. In Ascensione Domini (10). Ad Matutinum

AH 50: 143 (12); RH 6264

1. Festum nunc celebre magna que gaudia
Compellunt animos carmina promere,
Cum Christum solium scandit ad arduum,
Caelorum pius arbiter.
2. Conscendit iubilans laetus ad aethera,
Sanctorum populus praedicat inclitum,
Concinit pariter angelicus chorus
Victoris boni gloriam.

3. Qui scandens supertos vincula vinixerat,
Donans terrigenis munera plurima,
Districtus rediet arbiter omnium,
Qui mitis modo transiit.
4. Oramus, Domine, Conditor inclite,
Devotes famulos respice, protegens,
Ne nos livor edax daemonis obruat,
Demergat vel in inferos.
5. Ut cum flammivoma nube reverteris
Occulta hominum pandere indicans,
Non des supplicia horrida noxiis,
Sed iustis bona praemia.
6. Praesta hoc, Genitor optime maxime,
Hoc tu, Nate Dei et bone Spiritus,
Regnans perpetuo fulgida Trinitas
Per cuncta pie saecula.

Autor Rabanus Maurus († 856)?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39; F 218, fol. 73; F 396, fol. 47v; F 404, fol. 132v; F 405, fol. 210; L 6, fol. 265; L 10, fol. 17; O 10, fol. 101; O 17, fol. 78; O 18, fol. 97; Q 16, fol. 69.

1, 2 anuncis L 6.— 1, 3 ardua F 404.— 1, 3 Christus Br 1500.— 2, 2 populum predicans L 6.— 3, 3 rediens F 166, F 404.— 3, 3 radiens Br 1492, Br 1504.— 3, 4 nutis L 6.— 4, 2 protege Br 1492, Br 1504, F 166, F 218.— 5, 3 Ne Br 1492, Br 1504, F 166, F 218.— 6, 2 et F 404.— 6, 4 pia F 404.

38. De sancta Dorothea (10?)

AH 52: 178; RH 6268

1. Festum nunc celebre
Servet gens credula,
Medulum gloriae
Pangat mens sedula,
Lyrica sonora,
Neumata decora
Vox promat citharea.
2. Conscendat modulans
Hymnis ab ethera;
Tuorum sufficans
Crimina vetera
Veniam implores
Corrigendo mores,
O dulcis Dorothea.
3. Idola destruis,
Cellula virtutis,
Paganis construis
Orbitam salutis;
Per te, virgo bona,
Sororibus corona,
Stipatur gemma aurea.
4. Dona angelica
Scribae destinasti
Regnaque caelica
Multis impetrasti;
- Fis oleo suffixa,
Aculeo confixa
Tu, Christi Nazarea.
5. Mamillae faculis
Flammeis cremantur,
Uncis et baculis
Membra lacerantur,
Pars faciei prora
Quatitur decora
A gente Iebusea.
6. Suffoca crimina
Noxia mundana,
Morbos elimina,
Cicatrices sana,
Delicta da flere
Et tibi congaudere
Angelica chorea.
7. Praestet hoc Trinitas
Veraque Unitas,
Pater et Filius
Almusque Spiritus,
Simplex essentia,
Movens viventia,
Cui parent regna
Etherea.

Hymn jest przeróbką innego.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166; F 410, fol. 179v; L 19, fol. 91v.

1, 2 Servat Br 1500.— 1, 7 mox depromat Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 2, 1 Conscendit iubilans Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 2, 3 Nostrorum Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 3, 7 gemmis Br 1500.— 4, 5 es frixa Br 1492, Br 1504.— 5, 2 Flamme concremantur Br 1500.— 5, 5 ora Br 1492, Br 1500.— 6, 3 ilumina Br 1492, Br 1505.— 7, 2 nexaque Br 1500, F 410.

39. In Annuntiatione Beatae Mariae Virginis (1) (Ad Completorium)

AH 27: 82 II; RH 6346 (divisio)

Ad Laudes

(4) 1. Fit porta Christi pervia,	Sponsus, Redemptor, Conditor,
Referta plena gratia,	Suae gigas ecclesiae.
Transitque Rex, et permanet	(6) 3. Honor matris et gaudium,
Clausa, ut fuit, per saecula.	Immensa spes credentium,
(5) 2. Genus Superni Numinis	Per atra mortis pocula
Processit aula Virginis,	Resolvit nostra crimina.

Jest to dalszy ciąg hymnu Caeliusa Seduliusa A solis ortus cardine (V w.). Prawdopodobnie zapożyczono te dodatkowe zwrotki (4–6) z inie znanego dodatku abecedariusza. Jest to hymn staromozański.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40v; F 218, fol. 75v; F 396, fol. 49; F 404, fol. 136v; F 408, fol. 182; F 409, fol. 154; F 410, fol. 175; L 5, fol. 304; L 6, fol. 271v; L 10, fol. 87; O 10, fol. 104; O 17, fol. 80; O 18, fol. 102; Q 16, fol. 71v.

Kodeksy Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 408, F 409, F 410 jako 4-tą zwrotkę mają zanotowany tekst:

Maria, Mater gracie,
Mater misericordie,
Tu nos ab hoste protege,
In hora mortis suscipe. F 409 — „et”.

Doksologia Deo Patri sit gloria... jest zmieniona w F 409, F 410, L 410, L 5, L 6, L 10 na:

Gloria tibi, Domine,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et Sancto Spiritu
In sempiterna secula.

2, 1 iluminis — w wielu ksiągach krzyżackich.

Hymn ten powszechnie używany, występuje w księgach Antwerpia, Bazylei, Brukseli, Cambrai, Kolonii; w Leodium, Lozannie, Moguncji, Padwie, Pradze, Spirze, Soissons, Trewirze, Weronie i in.

40. De Conceptione Beatae Mariae Virginis (2)

AH 4: 53; RH 6957

1. Gaude, Sion, quod cypressus	Quem expressit rex novellus
Super te extoilitur,	Mundum curans morbidum.
Ex qua ramus et progressus,	4. Virgam ex se radix Jesse
De quo flos egreditur,	Egressuram innuit,
Cuius fructus nece pressus	Quae producta mox in esse
Ad vitam reficitur.	Miro modo floruit,
2. Gaude, Jacob quia Stella	Cuius fructum nobis esse
Ex te sic progreditur,	Salutare tribuit.
Quae in Annae ventris cella	5. Fons signatus, clausus hortus
Ad tempus reconditur,	Huius est indicium,
Et post orta fit puella,	Quod Mariae praesens ortus
De qua Christus nascitur.	Mortis est exitium,
3. Anna, Gedeonis vellus	Quae cum sit salutis portus,
Exoritur roridum,	Vitae dat initium.
Quod figurat madens tellus	6. Ave, tu Jericho rosa,
Florem edens candidum,	Lilium convallium,

- Tu oliva speciosa,
Cedrus alta omnium,
Fructum paris, gloria,
Mundo Dei Filium.
7. Gloria, laus, par maiestas,
Autor nie znany, XIV w.?
Warianty tekstowe Br 1500: — 1, '5 fructu.— 2, '2 nova oritur.— 3, '3 Dum.—
4, 1 Virga.— 4, 3 qui... post.— 4, '6 Salvatorem.— 5, 1 ortus clausus.— 5, '2 sunt in-
dicia.— 5, 3 Quia.— 6, 5 profers generosa.— 7, 1—4 Gloria, laus par honestas
Sit Patri cum Filio,
Cuius est eque potestas
Laudetur spiratio.
Część wariantów tekstowych Br 1500 pokrywa się z występującymi w brewiarzu
praskim (ms. VI E 4, XIV w.).

41. In Assumptione Beatae Mariae Virginis

- AH 51: 125; RH 24731
1. Gaude visceribus, mater in intimis,
Felix ecclesia, quae sacra replicas
Sanctae festa Mariae:
Plaudent astra, solum, mare.
2. Cuius magnifica est generatio,
Cuius vita sacris claruit actibus,
Cuius finis honorem
Summum sine tenet fine.
3. Quae virgo peperit virgoque permans,
Lactavit propriis uberibus Deum,
Portatatemque grecbat
Ulnis prona trementibus.
4. Felix multiplici laude puerpera,
Regis summi clausa perenniter porta,
Autor nie znany, X w.?
De [in] Nativ.: Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43v; F 218, fol. 78v; F 396,
fol. 51; F 404, fol. 136v; F 405, fol. 216v; F 409, fol. 1153v; L 6, fol. 272; L 10, fol. 188;
Q 10, fol. 108; O 17, fol. 82v; O 18, fol. 108; Q 16, fol. 73v. De Concepcj.: L 5, fol.
303; L 19, fol. 118.
- 3, 1 Quem Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 4, 2 regis porta Br 1492, Br 1500, Br 1504,
F 166.— 4, 2 summi F 404.— 7, 2 annue F 404.
- Niektóre mikrowarianty tekstowe, znajdujące się w ksiągach krzyżackich, wy-
stępują m. in. w rękopisie z 1395 r. Bayerische Staatsbibliothek w Monachium.

42. De sancta Hedwige (1) Ad Vesperas

- AH 4: 268; RH 7196
1. Gemma fulget ecclesiae
Hedwigis, ductrix Slesiae
In lucem data gratiae,
Gaudiumque Poloniae.
2. Fulget vita mirabilis,
Plena bonis operibus,
Multimodis in populis
Meritorum virtutibus.
3. Sub annis pueritiae
Dei timore subdita,
- Honor Patri, Filio,
Cuius aequa est potestas,
Honor sit Paraclito,
His cum una sit maiestas
Compar sit laudatio.
Mundi stella fluentis,
Floris virgula regia.
5. Te nunc supplieiter, sancta theotocos
Regis perpetui sponsaque, poscimus,
Ut nos semper ubique
Miti munere protegas.
6. Sanctis obtineas, vigro, precatibus
Pacis praesidium dulce diutinae
Nobis atque beati
Regni dona perenna.
7. Praesta summe Pater, Patris ac unice,
Amorumque simul Spiritus adnue,
Qui regnas Deus unus
Omni tempore saeculi.
- Cor gerit innocentiae
Devotioni dedita.
4. Sacris imbuta litteris
Aestate licet tenera
Thesauro sui pectoris
Nova condit et vetera.
5. Instat orationibus,
Psalmos non cessat promere,
Pro malis imminentibus
Die noctuque gemere.

6. Cuius praeclara merita
Nobis implorent veniam,
Ut dimittantur debita
Per Jesu Christi gloriam.
- Autor nie znany XV w.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44; F 218, fol. 79; F 396, fol. 54; F 404,
fol. 157v (dopis); F 405, fol. 217; F 409, fol. 156v; O 10, fol. 108v.
1, 2 ducis F 166.— 1, 4 tripudium F 166, F 218.— 6, 1 Huius F 166, F 405.— 6, 4
graciam Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396.— 7, 1—4 Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne seculum. F 404, F 409.
Hymn ten, poza księgami krzyżackimi, występuje w kodeksach Miśni i Krakowa.

43. De sancta Dorothea (1). (Ad Laudes)

AH 52: 177; RH 7217

1. Gens fidelis iucendetur,
In hac die gratuletur,
Dorotheam veneretur
Dulci cordis modulo.
2. Idolorum nam cultores
Christo redit et errores
Sternit, remittendo flores
Caelestes Theophilo.
3. Virgo prudens vigilavit
Et cum sponso subintravit,
Nam sagaciter ornavit
Lampadem cum oleo.
4. Semetipsam abnegavit
Christum sequens, quem amavit,
Crucem tollens stolam lavit
In tormenti dolio.
5. Sic vestitur dupla veste:
Alba, castitate teste,
7. Nos supplices exaudias
Pacemque nobis conferas,
Omnes fideles protegas,
Te deprecamur Trinitas.
- Rubra, passionis peste,
Iuncto diademate.
6. Palmam manu fert victricem,
Digne sequens adiutricem
Nostram, Christi Genitricem,
Virginali schemate.
7. O casta generatio,
Precamur, ut oratio,
Per te in beneplacito
Sit Christi Patris more.
8. Ut caelesti nos fecundet,
Rore, floris, intus mundet,
Sancti Spiritus inundet
Corda nostra dulcore.
9. Praesta Pater atque Nata,
Confer Spiritus beate,
Amborum nexus, ordinate
Cuncta regens saecula.

Autor nie znany. Hymn ten jest przeróbką. Mone (III, 550) znalazł ten utwór w oficjum św. Wereny († 300). W 1504 r. mylinie zapisano początek: Mens fidelis.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166?

1, 1 iocundetur Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 1, 4 cordis brak Br 1500.— 1, 4 iubilo Br 1492, Br 1504.— 4, 3 tollens crucem Br 1492, Br 1504.— 6, 2 Dignam Br 1492, Br 1504.— 8, 4 cum dodatkowo po Corda nostra Br 1492, Br 1504.— 9, 4 sic po Cuncta Br 1492, Br 1504.

Hymn występuje w rękopisach szwajcarskich (Konstancja), niemieckich (Würzburg) i czeskich (Praga).

44. De sancta Barbara (1)

AH 52: 121; RH 7437

1. Gratuletur ecclesia,
Laudum promat praeconia,
Cantu testetur gaudia
Ad Barbarae solemnia.
2. Ista pro Christo caeditur,
In arta cella clauditur,
Haec ad praesidem ducitur,
Dis libare praecipitur.

3. Haec nitet sicut lilium,
Deos spernit gentilium,
Dei testatur Filium,
Anhelat ad martyrium.
4. Haec laceratur verbere,
Taetro damnatur carcere,
Miro meritis Barbarae
Carcer resplendet iubare.
5. Talia sua gratia
Barbarae fert solacia,
Deus, qui potest omnia;
Haec redit ad iudicia.
6. Hinc latus eius panditur,
Igne lampadis uritur,
Malleo caput tunditur,
Et mamilla abscinditur.
7. Haec vestibus exuitur,
A Deo stola tegitur;
Haec decollata moritur,
Ad caelos proficiscitur.
8. Deo Patri sit gloria
In Barbarae victoria,
Ac unico eius Nato
Spirituique beato.

Autor nie znany, **XIII—XIV w.**

Br 1492; Br 1500; Br 1504.

1, 2 promat Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 4, 2 tetroque Br 1492, Br 1504.— 4, 3—4
diwo medetur munere tersoque plagis vulnere Br 1492, Br 1504.— 5, 4 radiet Br
1492, Br 1504. Doksologia 8, 1—4 Br 1492, Br 1504:

Trino et Uni simplici,
Ut corpus Christi sacrata
Nos pascat mortis in hora
Tuo obtentu Barbara. Amen.

Św. Barbara doznawała szczególnej czei w Załonie Niemieckim (w. mistrz Luther von Braunschweig). Hymn ten występuje w wielu zabytkach niemieckich (Lambach, Kolonia, Moguncja), belgijskich (Liège, Antwerpia, Tournai, Bruksela) i francuskich (Amiens, Angers, Cambrai, Chalon-sur-Saône, Paryż, Tours).

45. De sancta Barbara (1)

AH 23: 215; RH 27482

1. Hac in hora matutina
Rorem splendoris influe,
Et in morte nos, regina,
Veste praeclera indue.
2. A palato quid stillavit,
Primi reatum corrige,
Qui in patres redundavit;
Rosa regnorum porrige.
3. Manum spei, ne mergamur
Et cum reis arguamur
Coram superno judice,
Quo res prodentur indice.
4. Tibi decus, Jesu bone,
Laborantes qui coronae
Caeli decoras bravio
Mundi currentes stadio.

Autor nie znany. Hymn ten występuje w kodeksach **XIV w.**

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 396, fol. 278?; F 408, fol. 181v; F 410, fol. 174v.

2, 3 quod F 408.— 3, 4 nam F 408.— 3, 4 protenditur Br 1500.

.Podobne miłkowarianty tekstowe występują w księgach włoskich (Akwileja, Brescia) i niemieckich (Monachium) oraz w brewiarzu krzyżackim z 1461 r. Zentralarchiv des Deutschen Ordens. Wien. Cod. 185.

46. De sancta Elisabeth (2)

AH 52: 181; RH 7624 (divisio)

- (5) 1. Haec insignis, haec beata
Pauperum nutritia,
Fastu mundi non elata
Nec parentum gloria,
- In se carbe truditata
Crucifixit vitia.
(6) 2. Aquam eam, dum rogavit,
Hostis innocentiae,

Potum lacte perforavit
 Clavo paenitentiae,
 Et sic sese liberavit

Virtus patientiae.

(10) 3. Gloria sit...

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44v; F 218, fol. 79v; F 396, fol. 51v; F 404, fol. 137v; F 405, fol. 218; F 409, fol. 158v; L 6, fol. 279; O 10, fol. 109v; O 17, fol. 83v; O 18, fol. 110v; Q 16, fol. 75.

2, 1 dum eam F 404.

47. De sancta Hedwige (1). Ad Laudes

AH 4: 270; RH 7696

1. Hedwigis piis actibus
 Non cessabat insistere,
 Pro malis imminentibus
 Die noctuque quaerere.
2. Sacris imbuta litteris
 Divina mente sedula,
 Novae legis ac veteris
 Scrutabuntur oracula.
3. Plena Dei scientia
 Et prophetiae spiritu,
 Multa vidit praesagia
 De defunctorum exitu.
4. Florens vita, miraculis,
 Imperabat daemonibus,

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44; F 218, fol. 79; F 396, fol. 54 (dopis); F 409, fol. 157; O 10, fol. 109.

1, 4 gemere Br 1500, F 409.— 3, 3 previdit Br 1492, Br 1504, F 396, F 409.— 4, 1 mirabilis F 409.— 4, 3 Optata F 409.— 4, 4 potentibus F 409.— 5, 2 humi dato Br 1492, Br 1504.— 5, 2 ac denudato F 166.— 6, 1 Huius F 166.— 7, 1 Ideo Patri sit gloria... we wszystkich wyżej wymienianych kodeksach krzyżackich.

Najbliższa wersja tekstowa występuje w rękopisach: praskim z XVI w. — Cod. Pragens. XII D 3 i antyfonarzu krakowskim, bez sygn. z XIV/XVI w.

48. De sancta Birgitta Suecia (1)

AH 52: 154; RH 8007

1. Hora consurgit aurea,
 Lux absque nube rutilat,
 Regna gaudent aetherea,
 Mundus adplaudens iubilat.
2. Nam decor regni Sueciae,
 Birgitta, clari germinis,
 Clara iam videt facie
 Splendorem veri luminis.
3. Ex fructuosa vinea
 Virga processit gracilis,
 In aestate virginea
 Pulchrae Rebeccae similis.

4. Spicas virtutum colligit
 Ruth post terga metentium,
 Quarum se granis reficit
 In terra terram viventium.
5. Amatrix innocentiae
 Castrum ducens coniugium
 Cor dedit sapientiae,
 Vanum postponens gaudium.
6. Jesu, nostra redemptio,
 Fac nos in regnis caelicis,
 Huius patronae merito,
 Sanctorum frui gaudiis.

Autor Birger Gregorii, arcybiskup Uppsali († 1383).

Br 1500; F 409.

1, 1 amena Br 1500, F 409.— 1, 4 aplaudans F 409.— 3, 2 gratialis Br 1500.— 4, 4 Intra terram F 409.— 6, 3 meritis F 409.

49. Hymnus alter (1)

AH 50: 53; RH 36453, 27775

(8) 1. Hostis Herodes impie,	(11) 3. Lavacra puri gurgitis
Christum venire quid times?	Caelestis Agnus attigit,
Non eripit mortalia,	Peccata qui mundi tulit,
Qui regna dat caelestia.	Nos abluendo sustulit.
(9) 2. Ibant Magi, quam viderant,	(13) 4. Novum genus potentiae
Stellam sequentes praeviam,	Aquae rubescunt hydrie,
Lumen requirunt lumine,	Vinumque iussa fundere
Deum fatentur munere.	Mutavit unda originem.

Autor Caelius Sedulius.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36v; F 218, fol. 70v; F 396, fol. 45v; F 408, fol. 179; L 5, fol. 299; L 19, fol. 112; O 10, fol. 98; O 17, fol. 75; O 18, fol. 91v; Q 16, fol. 66.

1, 3 arripit Br 1492, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 408.— 3, 3 que non detulit F 408.— 5, 1 Memento (anons) Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 396, L 5, F 408.— 6, 1—4 F 408:

Gloria tibi Domine,
Qui apparuisti hodie,
Cum Patre et Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Podobne mikrowarianty tekstowe występują w kodeksach: sangalleńskich, bruk-selskim, monachijskim, wiedeńskich i in.

50. De sancta Martha (1)

AH 4: 380; RH 8222

1. Hymnizet nunc plebs credula, Cum Martha, Christi sedula Receptrix, hinc eripitur Et coelitus excipitur.	Dans ob hanc vitam Lazaro Nos abstrahat a tartaro.
2. In ista fluxum sanguinis Stringens Christus, flos virginis, Huius castellum introit, Quem frequens ista colligit.	5. O placens hospes hospiti, Sicut in terris capiti, Sic membris pande coelicam Domum et archangelicam.
3. Contemplans soros otio Vacat, huius devotio Sollicitat et satagit, Actuum nihil negligit.	6. In sepulturae gloria, Qui scripto et memoria Aeterna dignam edocet, Nos per te tecum collocet.
4. Nos Marthae bona portio Coeli iungat consortio,	7. Sit Patri, sit et Genito, Sit honor et Paraclito, Qui per te trahit hospite Nos ad se recto tramite.

Autor nie znany.

Br 1500. In II Vesperis.

Br 1500:— 1, 1 gens.— 2, 4 frequens quem.— 3, 3 sollicitator.— 5, 4 nunc domum et angelicam.— 6, 2 sceptro.— 7, 1 Filio.— 7, 2 par Paraclito.

Hymn ten występuje w księgach Salzburga (1497 r.), Wiednia (XIV w.), Padwy (1505 r.) i in.

51. De sancta Elisabeth (2)

AH 52: 181; RH 8263

1. Hymnum Deo vox iucunda Decantet ecclesiae, Nam congaudet laetabunda Sion mater filiae, Ascendentis de profundo Convalle miseriae. 2. Quam regali stirpe natam In annis infantiae Vir accepit desponsatam Indolis eximiae, Semper tamen inspiratam Voto continentiae. 3. Fide prole, sacramento Ratum hoc coniugium, Vero docet argumento,	Quod patrum caelestium Vitae sanctae succremento Attigit consortium. 4. Lege carnis sic ligata Non extinxit spiritum, Sed implevit fide rata, Nec relinquit irritum, Quod a Deo mens patrata Gerebat propositum. (10) 5. Glorię sit, Jesu bone, Tibi nunc et iugiter, Qui certantes in agone Adiuvas fideliter, Et mercedem des coronaę Vincenti viriliter.

Autor nie znany, XIV w?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44v; F 218, fol. 79v; F 396, fol. 51v; F 404, fol. 137; F 405, fol. 217v; F 409, fol. 158v; L 6, fol. 278v; O 10, fol. 109v; O 17, fol. 83v; O 18, fol. 110; Q 16, fol. 74v.

1, 1 iocunda F 404.— 1, 2 decantat F 404.— 1, 2 decantent Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 409.— 2, 4 in donis F 404.— 3, 5 argumento F 218.— 4, 1 sic Br 1500.— 5, 4 adiuvat F 405.

Drobne odchylenia tekstu ksiąg krzyżackich od AH znajdują się również w europejskich kodeksach: w cysterskim z Darmstadtu (XIII w.), zakonnym z Seckau (XIV w.), emmerańskim z Monachium (XIV w.), trewirskim (z 1440 r.), sangalleńskim (XV w.) i Uppsalskim (XV w.).

52. In Pentecoste (1). Ad Matutinas Laudes

AH 51. 92; RH 9215—9216 (divisio)

1. Impleta gaudent viscera, Adflata Sancto lumine, Voces diversae consonant, Fantur Dei magnalia. 2. Ex omni gente cogiturn Graecus, Latinus, Barbarus, Conctisque admirantibus Linguis locuntur omnibus.	3. Judaea tunc incredula, Vesano turba spiritu, Ructare musti crapulam Alumnos Christi concrepat. 4. Sed signis et virtutibus Occurrat et virtutibus, Falso profari perfidos Joele teste comprobans.

Jest to dalszy ciąg hymnu Jam Christus astra ascenderat. Autor nie znany, V w. Hymn oparty na wzorach św. Ambrożego.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39v; F 218, fol. 74; F 396, fol. 48; F 404, fol. 133; F 405, fol. 210v; L 6, fol. 267v; O 10, fol. 102; O 17, fol. 78; O 18, fol. 99; Q 16, fol. 70.

1, 2 Spiritu F 166, F 218, F 396, F 404, F 405, L 6.— 1, 3 diversas intonant Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 404.— 2, 1 cogniti we wszystkich przytaczanych księgach.— 2, 2 Grecis, latinis, barbaris we wszystkich wymienianych księgach.— 2, 4 omnium

Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 396, O 10, O 17, O 18, Q 16.— 3, 3 crapula Br 1492, Br 1500, Br 1504, O 10, O 17, O 18, Q 16, F 404.— 4, 4 Joekis testimonio F 166, F 404.— We wszystkich przytaczanych księgach jest umieszczony incipit doksologii: Sit laus Patri cum...

53. In Visitatione Beatae Mariae Virginis. Ad Vesperas

AH 52: 42; RH 8671

1. In Mariam,	Infans datus,
Vitae viam,	Nondum natus
Matrem veram viventium;	Exsultat Christo iubilis.
Pie venit,	5. Servit maior,
Qui redemit	Gaudet minor;
Peccata deliquentium.	Maria fert solacium
2. Gressum coepit,	Visitatis,
Cum concepit,	Praeparatis
Maria multum properans;	Ad spiritum propheticum.
Vivificat	6. Praecursorem
Confortavit	Et doctorem
Elisabeth compatiens.	Maria manu indicat,
3. Salutatur,	Qui rectorem,
Inflammatur	Purgatorem
Elisabeth et filius;	Digito mundi nuntiat.
Inaudita	7. Leva gregem,
Fiunt ita	Duc ad regem,
De dono Sancti Spiritus.	Maria, cunctos visitans,
4. Impraeignata,	Ut salvetur,
Gravidata	Et laetetur,
Fit mater olim sterilis;	Cum tu sis mater medians.

Autor Adam Easton, kardynał († 1389).

F 218, fol. 76v.

F 218:— 1, 3 Veram matrem.— 4, 4 dato.— 4, 5 nato.— 6, 3 manu Maria subblevat.— 7, 4 levemur.— 7, 5 letemur.— 8, 1—6:

Summe Deus
Clemencie,
Nos visita cum Virgine.
Da post cursum
Miserie
Sedem Paterne glorie.

54. In unius Confessore (9)

AH 2: 101; 51: 118; RH 9136 28343

1. Iste confessor Domini sacratus,	Quolibet morbo fuerint gravata
Festa plebs cuius celebrat per orbem,	Restituuntur.
Hodie laetus meruit secreta	4. Unde nunc noster chorus in honore
Scandere caeli.	Ipsius hymnum canit hunc libenter:
2. Qui pius, prudens, humilis, pudicus,	Ut piis eius meritis iuventur
Sobrius, castus fuit et quietus,	Omne per aevum.
Vita dum praesens vegetavit eius	5. Sit salus illi, decus atque virtus,
Corporis artus.	Qui supra caeli residens cacumen
3. Ad sacrum cuius tumulum frequenter	Totius mundi machinam gubernat
Membra languentum modo sanitati,	Trinus et Unus.

Autor nie znany, VIII w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46; F 218, fol. 81v; F 396, fol. 53; F 404, fol. 139; F 405, fol. 220v; F 408, fol. 184; F 409, fol. 164; F 410, fol. 178v; O 10, fol. 112; O 17, fol. 85v; O 18, fol. 116; Q 16, fol. 77.

3, 3 gravati F 409, F 410.

55. In Quadragesima (1). Ad Matutinas Laudes

AH 51: 59; RH 9205

1. Jam, Christe, sol iustitiae, Mentis dehiscant tenebrae, Virtutum, ut lex redeat, Terris diem dum reparas.	4. Dies venit, dies tua, Per quam reflorent omnia, Laetetur in hac, ut tuae Per hanc reducti gratiae.
2. Dans tempus acceptabile Et paenitens cor tribue, Convertat, ut benignitas, Quos longa suffert pietas.	5. Te rerum universitas, Clemens, adoret, Trinitas, Et nos novi per veniam Novum canamus canticum.
3. Quiddamque paenitentiae Da, ferre, quavis grandium Maiore tuo munere, Quod demptio fit criminum.	6. Praesta, beata Trinitas, Concede, simplex Unitas, Ut fructuosa sint tuis Jejuniorum munera.

Autor nie znany, prawdopodobnie z VI w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37v; F 218, fol. 71v; F 396, fol. 46v; F 410, fol. 172v; L 5, fol. 301; L 19, fol. 114; O 10, fol. 99v; O 17, fol. 76; O 18, fol. 94; Q 16, fol. 67.

1, 1 Christus Br 1500.— 1, 2 mentes F 218.— 1, 2 diescant Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 410.— 2, 1 da Br, 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 410.— 3, 3 maiori Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 410.— 3, 4 quo Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 410.— 4, 2 in qua Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 410.— 4, 3 replemur F 410.— 5, 3 ut Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 410.

Warianty przekazów krzyżackich pokrywają się z zapisami rękopisów anglo-saskich (Londyn), północno-włoskich (Bobbio, Werona), południowo-francuskich (Nevvers).

56. In Pentecoste (1). Ad Matutinas Laudes

AH 51: 92; RH 9215, 9216

1. Jam Christus astra ascenderat, Progressus, unde venerat, Promissus Patris munere Sanctum daturus Spiritum.	3. Cum hora cunctis tertia Repente mundus intonat, Apostolis orantibus Deum venire nuntians.
2. Sollemnis urgebat dies, Quo mystico septemplici Orbis volutus septies Signat beata tempora.	4. De Patris ergo lumine Decorus ignis almus est, Qui fide Christi pectora Calore Verbi complevit.

Autor nie znany, IV—V w. Styl ambrożjański.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39v; F 218, fol. 73v; F 396, fol. 49v; F 404, fol. 133; L 6, fol. 267; O 10, fol. 102; O 17, fol. 78v; O 18, fol. 98; Q 16, fol. 69v.

1, 3 promissum F 404.— 2, 2 septemplicis F 404.— 3, 1 Dum we wszystkich przytaczanych ksiągach krzyżackich.— 4, 4 calorem F 404.— We wszystkich wzmiękowanych ksiągach jest zapisany podziałek doksologii: Sit laus Patri cum Filio Sanctoque...

57. **Ad Primam** (1)

AH 51: 41; RH 9272

1. Jam lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.
2. Linguam refraenans temperet,
Ne litis horror insonet,
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
3. Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia,

Autor nie znany, V—VI w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 71; F 396, fol. 46; F 404, fol. 130v; F 405, fol. 212v; L 6, fol. 283v; L 19, fol. 113; O 10, fol. 98v; O 17, fol. 75v; Q 16, fol. 86.

- Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.
4. Ut, cum dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.
5. Deo Patri sit gloria
Eiusque soli Filio
Cum Spiritu Paraclito
Et nunc et in perpetuum.

58. **De Armis Domini** (1). **Ad Primam**

AH 52: 10; RH 9275

1. Jam lucis orto sidere
Dignare nos invisere
Armis tuae potentiae,
Magnae Deus clementiae.
2. Christe, Redemptor omnium,
Da spiritale gaudium
De armis tuis hodie,
Splendor paternae gloriae.
3. Clavi sanctorum manuum
Ad opus ducant strenuum,
Resolvant noxa populi,
Jesu, Salvator saeculi.
4. Sacris infixus pedibus
Clavus a nostris cordibus

Autor — Czech, XIV w.
Br 1500.

7, 1 Christi Br 1500.— 7, 3 generatio Br 1500.

- Extirpet omne vitium,
Rex Christe, factor omnium.
5. Fons lanceati lateris
Emundet sordes sceleris
Et irriget nos intime,
Aeterne Rex altissime.
6. Tuis sacris vulneribus
Et armis salutaribus
Confer, Christe, in patria
Beata nobis gaudia.
7. Sit Christo iubilatio,
Laus gratiarum actio;
Armorum veneratio
Sit nobis defensatio.

Święto Gwoździ i Włóczni Pana, ustanowione 13-II-1353 r., obchodzono w całym Cesarstwie Rzymskim Narodu Niemieckiego. Hymn ten występuje w księgach Pragi, Salzburga, Seckau, Metzu, Lyonu i Padwy.

59. **Hymnus Virginitatis** (1)

AH 2: 104; 50: 21 (18); RH 9507—8

1. Jesu, corona virginum,
Quem mater illa concipit,
Quae sola virgo parturit,
Haec vota clemens accipe.
2. Qui pascis inter lilia,
Saeptus choreis virginum,
Sponsus decoris gloria
Sponsisque reddens praemia.

3. Quocumque pergis, virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant
Hymnosque dulces personant.
4. Te deprecamur, largius
Nostris adauge mentibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Autor prawdopodobnie św. Ambrozy.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46v; F 218, fol. 82; F 396, fol. 53v; F 404, fol. 139v; F 405, fol. 221; F 409, fol. 165v; F 410, fol. 179; L 5, fol. 308v; L 6, fol. 283v; L 19, fol. 117v; O 10, fol. 112v; O 17, fol. 86; O 18, fol. 117; Q 16, fol. 77v.

1, 2 concepit we wszystkich przytaczanych ksiągach krzyżackich.—2, 3 decoris F 218.—5, 1—4 De Patri sit gloria Eiusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito In sempiterna secula. Amen Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 404, F 405, F 409, L 19.—5, 4 et nunc et in perpetuum F 410.—5, 1 Presta Pater (początek) L 5, L 6.

Hymn ten spotykany jest w ośrodkach włoskich (Mediolan, kodeksy watykańskie, Werona) i francuskich (Moissac).

60. In Passione Domini (1). Ad Matutinas Laudes

AH 2: 49; 51: 89; RH 9582

1. Jesu, nostra redempio, Amor et desiderium, Deus, Creator omnium, Homo in fine temporum.	4. Ipsa te cogat pietas, Ut mala nostra superes Parcendo et voti compotes Nos tuo vultu sfaties.
2. Quae te vicit clementia, Ut ferres nostra crima Crudelem mortem patiens Ut nos a morte tolleres?	5. Tu esto nostrum gaudium, Qui es futurus praemium; Sit nostra in te gloria Per cuncta semper saecula.
3. Inferni claustra penetrans, Tuos captivos redimens, Victor triumpho nobili Ad dextram Patris residens.	6. Gloria tibi Domine, Qui scandis super sidera, Cum Patre et Sancto Spiritu In sempiterna saecula.

Autor nie znany, VIII w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38v; F 218, fol. 73; F 396, fol. 47; F 404, fol. 131v; F 405, fol. 209; L 6, fol. 264v; O 10, fol. 100v; O 17, fol. 77v; O 18, fol. 97; Q 16, fol. 68v.

2, 1 Qui F 404.—5, 1 Quesumus auctor (incipit) Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, L 6.—6, 1 Gloria tibi Domine (incipit) we wszystkich wymienionych kodeksach.

61. In unius Confessoris (1)

AH 2: 100; 51: 117; RH 28587

1. Jesu, Redemptor omnium, Perpes corona praesulum, In hac die clementius Nostris faveto vocibus.	Cum angelis caelestibus Laetis potitur praemiis.
2. Tui sacri qua nominis Confessor almus claruit, Cuius celebrat annua Devota plebs sollemnia.	4. Huius benignus adnue Nobis sequi vestigia, Huius precatu servulisi Dimitte noxam criminis.
3. Qui rite mundi gaudia Huius caduca respuens	5. Sit, Christe, Rex piissime, Tibi Patrique gloria Cum Spiritu Paraclito Et nunc et in perpetuum.

Autor nie znany, VIII w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46; F 218, fol. 81v; F 396, fol. 53; F 404, fol. 139v; F 405, fol. 220v; F 408, fol. 184v; F 409, fol. 165; F 410, fol. 178v; L 5, fol.

308; L 6, fol. 282v; L 19, fol. 117; O 10, fol. 112; O 17, fol. 85v; O 18, fol. 116v; Q 16, fol. 77v.

1, 2 Sadus Br 1492, Br 1504, F 166, F 218, F 404, F 405.— 1, 2 salus vel perpes
Br 1500, L 5, L 6, L 19.— 1, 4 faveto precibus F 404.— 3, 1 Tui F 408.— 3, 4 letus
Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 404.— 4, 1 benigni F 404.— 4, 1 benignis F 405.— 5, 4
in sempiterna secula F 404.

62. In Omnium Sanctorum (1). Ad Matutinas Laudes

AH 51: 130; RH 9677

1. Jesu, Salvator saeculi, Redemptis ope subveni, Et, pia Dei Genitrix, Salutem posce miseris.	4. Chorus sacratus martyrum, Confessio sacerdotum Et virginalis castitas Nos a peccatis abluant.
2. Coetus omnes angelici, Patriarcharum cunei Ac prophetarum merita Nobis precentur veniam.	5. Monarchorum suffragia Omnesque cives caelici Adnuant votis supplicum Et vitae poscant praemium.
3. Baptista Christi praevius Et claviger aethereus, Cum ceteris apostolis Nos solvant nexus criminis.	6. Laus, honor, virtus, gloria Deo Patri et Filio Una cum Sancto Spiritu In sempiterna saecula.

Autor Rabanus Maurus?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44; F 218, fol. 79v; F 396, fol. 51v; F 404,
fol. 137; F 405, fol. 217; F 409, fol. 157v L 6, fol. 278; L 10, fol. 201v; O 10, fol.
109; O 17, fol. 83; O 18, fol. 109; Q 16, fol. 74v.

2, 1 Omnes cives L 6.— 2, 2 et Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 404.—
5, 3 annuant Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 404.— 6, 2—3 cum Filio Sanctoque
simul Paracleto F 409.

63. De sancta Katharina (2)

AH 52: 245; RH 2693

1. Katherinae collaudemus Virtutum insignia, Cordis ei praesentemus Et oris obsequia, Ut ab ipsa reportemus Aequa laudis praemia.	4. Velut aurum, quod probavit Fornacis adustio. Nam, quos foris conservavit Christum ab incendio, Coxit intus et purgavit Fides et devotion.
2. Fulta fide Katherina Judicem Maxentium Non formidat lex divina Sic firmat; eloquium, Quod confutat ex doctrina Doctore gentilium.	5. Post haec blandis rex molitur Virginem seducere. Nec promissis emolitur Nec terretur verbere; Compeditur, custoditur Taetro clausa carcere.
3. Victi Christum confitentur Relictis erroribus. Judex iubet, ut clementur; Nec pilis nec vestibus Nocet ignis, et torrentur Inustis corporibus.	6. Hinc rex furit et tabescit Nec intra se capitur, Quod nox ibi noctem nescit, Nox in diem vertitur. Soli turba multa crescit, Jejuna reficitur.

Autor nie znany, XII w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45; F 218, fol. 80v; F 396, fol. 52; F 404, fol. 137v; F 405, fol. 218v; F 409, fol. 160v; O 10, fol. 110v; O 17, fol. 83v; O 18, fol. 112; Q 16, fol. 75.

1, 5 Ut spe certa respiremus F 404.— 1, 6 per eius suffragia F 404.— 1, 6 laudum L 6.— 2, 3 formidet F 405.— 2, 4 sed F 404.— 2, 5 refutat F 404.— 2, 6 doctoris F 166, F 218, F 405, F 409.— 2, 6 doctore L 6.— 3, 6 mustis F 409.— Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 404:

- (7) Clausae lumen ne claudatur,
Illucet Porphyrio,
Qui reginae federatur
Fidei collegio;
Quorum fidem imitatur
Ducentina concio.
- (8) Huius ergo concionis

Concordi constantia
Vim mundanae passionis
Pari pacientia
Superemus, ut cum bonis
Laetetur in gloria.

- (9) Gloria sit Jesu bone...

64. De sancta Corona Spinea (1). Ad Laudes

AH 52; 13; RH 10204

1. Lauda, fidelis contio,
Spinae trophyaeum inclitum,
Per quem perit perditio
Vitaeque datur meritum.
2. Nos a puncturis liberat
Aeterni Patris Filius,
Dum spinis pungi tolerat
Spinarum culpae nescius.
3. Dum spinarum aculeum

Autor dominikański poeta, XIII w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41v; F 218, fol. 76; F 396, fol. 49; F 405, fol. 221v; L 6, fol. 273; O 10, fol. 105; O 18, fol. 103v.

1, 1 felix F 166, O 10.— 2, 1 liberet Br 1500.— 2, 2 Eternum F 405.— 5, 1 Quemsumus auctor... Tu esto (incipit) Br 1500, F 218, L 6, O 10.

Christus pro nobis pertulit,
Per diadema spineum
Vitae coronam contulit.
4. Plaudat turba fidelium,
Quod per spinae ludibrium
Purgat Creator omnium
Spineti nostri vitium.
5. Laus Christo Regi gloriae...

65. De sancta Hedwige (1). Ad Laudes

AH 4; 271; RH 1315

1. Laudemus votis intimis
Hedwigis, venam copiae,
Profusam elemosynis
Egenorum inopiae.
2. Mandatum Dei provide,
Quae dum implere studuit,
Pro potu aquae frigidiae
Justi mercedem tenuit.
3. Manus levans esuriem,
Panem petenti tribuit,
Algoris pellens tribuit,
Veste nudum operuit.

Autor nie znany, XV w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44; F 218, fol. 79; F 396, fol. 54; F 404, fol. 157v; F 405, fol. 217; F 409, fol. 157; O 10, fol. 108v.

4. Infirmos, clausos carcere
Visitavit sollicite,
Absolvit prece, munere
Saepe truncandos capite.
5. Peregrinos excipiens
Curavit lotis pedibus,
Jus sepulturae faciens
Defunctorum corporibus.
6. Huius nobis per merita
Christus condonans debita,
Det in praesenti gratiam
Et in futuro gloriam.

1, 2 Hedwigem F 405.— 1, 2 Hedwigim Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 409.— 2, 1 Que legem F 404.— 2, 2 clam adimplere Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 409.— 3, 1 Sancta F 404.— 3, 1 Famis Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 409.— 4, 2 visibat F 404.— 5, 2—4 hoc lasso dedit requiem, Et sepulturam exhibens defunctis requiem F 404.— 6, 1—4 Cuius preclara merita, Nobis implorent veniam, Ut dimittantur debita, Per Iesu Christi gratiam Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 409.— 7, 1 Deo Patri sit... Br 1500, F 409.

Hymn znajduje się w brewiarzu św. Anny w Pradze.

66. Die Dominica (1). Ad Vespera

AH 51: 34; RH 10691

1. Lucis Creator optime, Lucem dierum proferens, Primordiis lucis novae Mundi parans originem.	3. Ne mens gravata criminie Vitae sit exul munere, Dum nil perenne cogitat Seseque culpis illigat.
2. Qui mane iunctum vesperi Diem vocari praecipis, Taetrum chaos illabitur, Audi preces cum fletibus.	4. Caelorum pulset intimum, Vitale tollat praemium: Vitemus omne noxiun: Purgemus omne pessimum.

Autor św. Grzegorz?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37v; F 218, fol. 71; F 396, fol. 46; F 404, fol. 131; F 405, fol. 213; F 408, fol. 181; F 409, fol. 152; L 5, fol. 300; L 6, fol. 268v; L 10, fol. 55; L 19, fol. 113v; O 10, fol. 99; O 17, fol. 75v; O 18, fol. 92v; Q 16, fol. 66v.

67. (Dalszy ciąg Pange, lingua, gloriosi lauream certaminis). Ad Laudes (?)

AH 2: 41; 50; 66; RH 14481 (divisio)

1. Lustra sex, qui iam peracta, Tempus implens corporis, Se volente natus ad hoc, Passioni deditus, Agnus in crucis levatur Immolandus stipite.	Fronde, flore, germine: Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinens.
2. Hic acetum, fel, arundo, Sputa, clavi, lancea Mite corpus perforatur, Sanguis, unda profluit Terra, pontus, astra, mundus, Quo lavantur flumine.	4. Flecte ramos, arbor alta, Tensa laxa viscera Et rigor lentescat ille, Quem dedit nativitas, Ut superni membra Regis Miti tendas stipite.
3. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis, Nulla silva talem profert	5. Sola digna tu fuisti Ferre pretium saeculi, Atque portum praeparare Nauta mundo naufrago, Quem sacer cruar perunxit Fusus Agni corpore.

Autor Caelius Sedulius lub Fortunatus.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38; F 218, fol. 72; F 396, fol. 46v; F 410, fol. 173v L 5, fol. 302; L 19, fol. 115; O 10, fol. 100; O 17, fol. 77; O 18, fol. 95; Q 16, fol. 68.

1, 4 passione F 218.— 1, 5 in cruce Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, L 19,— 2, 2 clavis Br 1500, L 5.— 4, 2 densa Br 1500.— 4, 5 quo L 19.— 5, 2 secli precium F 410.— 6, 1—6 Gloria et honor Deo Usquequaque altissimo: Una Patri, Filioque, inclito Paraclito; Cui laus est et potestas Per eterna secula. Amen. F 410.

68. De sancto Augustino (2)

AH 52: 117; RH 10968

1. Magne Pater Augustine,
Preces nostras suscipe
Et per eas Conditori
Nos placare satage
Atque rege gregem tuum,
Summum decus praesulum.
2. Amatorem paupertatis
Te collaudant pauperes,
Assertorem veritatis
Amant veri iudices,
Frangis nobis favos mellis
De scripturis disserens.
3. Quae obscura prius erant,
Nobis plana faciens
Tu de verbis Salvatoris

Autor — według AH biskup Possidius von Guelma (†430) względnie Adam z klasztoru św. Wilktora w Paryżu (1110—1177 lub 1192).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43; F 218, fol. 78; F 405, fol. 216; L 6, fol. 276; L 10, fol. 174; O 10, fol. 107v; O 17, fol. 82; O 18, fol. 107v; Q 16, fol. 73v.
1, 4 transferre F 166.— 2, 5 favum Br 1500.— 3, 4 panem dulcem F 405.

Utwór rozpowszechniony w XIII i XIV w. przez Augustianów-eremitów, założonych w 1256 r.

69. In Natale unius Martyris (1). Ad Nocturnas

AH 51: 113; RH 11228

1. Martir Dei, qui unicum
Patris sequendo Filium,
Victis triumphans hostibus,
Victor fruens caelestibus.
2. Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium
Vitae removens taedium.
3. Soluta sunt iam vineula
Tui sacrati corporis;
Nos solve vinclis saeculi
Amore Filii Dei.
4. Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.

Autor nie znany, IX w.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46; F 218, fol. 81; F 396, fol. 53; F 404, fol. 138v; F 405, fol. 220; F 408, fol. 183v; F 409, fol. 163v; F 410, fol. 177v; L 5, fol. 306; L 6, fol. 281; L 19, fol. 116v; O 10, fol. 111v; O 17, fol. 85; O 18, fol. 115; Q 16, fol. 76v.

2, 3 arcans F 405.— 3, 3 vinculis Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 409.— 4, 1—4
Deo Patri sit gloria, Eiusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito, In sempiterna secula. Amen. We wszystkich przytaczanych księgach krzyżackich.

70. Die Dominica ad Nocturnas. Aestate (9)

AH 51: 24; RH 12035

1. Nocte surgentes vigilemus omnes,
Semper in psalmis meditemur atque
Viribus totis Domino canamus
Dulciter hymnos.
2. Ut pio regi pariter canentes
Cum suis sanctis mereamur aulam
Ingredi caeli simul et beatam
Ducere vitam.

3. Praestet hoc nobis deitas beata
Patris ac Nati pariterque Sancti

Autor nie znany²⁸.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 71; F 396, fol. 45v; F 404, fol. 130; F 405, fol. 212; F 408, fol. 180v; F 409, fol. 151; F 410, fol. 171; L 6, fol. 268; L 19, fol. 112v; O 10, fol. 98v; O 17, fol. 75; O 18, fol. 92; Q 16, fol. 66.

1, 4 hymnum F 410.— 3, 3 reboat F 166, F 409, L 6.— 3, 3 roboat Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, F 404, F 408, F 410, L 19, O 17, O 18, Q 16.— 3, 4 mundi F 404.

Te same mikrowarianty tekstowe występują w rękopisach anglosaskich w Londynie, w kodeksie wiedeńskim i w brewiarzu w Seckau.

71. De sancta Barbara (1)

AH 52: 122; RH 12352

1. Novo decurrens lumine
Lascivit sol in virgine,
Claro fecundans germine
Caelo evulso turbine.
2. Terram ditat multo flore,
Iam concendit in decore
Virgo thronos cum canore
Mortis devicto flumine.
3. Sic lampas mundi, Barbara,
Felix evadens tartara,

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 408, fol. 181; F 410, fol. 174v.

2, 1 dicat F 408.— 2, 3 thronum F 408.— 3, 1 Hic F 408.— 3, 3 Fulgor F 408.— 3, 4 celebri Br 1500, F 408.

72. Ad horam Tertiam (1)

AH 50: 18; RH 12586

1. Nunc sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri,
Nostro refusus pectori.

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 71; F 396, fol. 46; F 404, fol. 131; F 405, fol. 213; L 6, fol. 284v; L 19, fol. 113; O 10, fol. 98v; O 17, fol. 75v; Q 16, fol. 66v.

1, 2 unus Patris F 404.— 2, 2 confessione personet Br 1500, F 166, F 218, F 396, L 6, L 19, O 17.— 2, 4 proximus F 404, Q 16.

Zbliżone warianty tekstowe występują w kodeksie trewirskim (X w.) oraz w Psalterzu i Hymnarzu angielskim (IX w.), przechowywanym w Bibliotece Watykańskiej.

73. In festo Visitationis Beatae Mariae Virginis (1). (15) Ad Laudes

AH 48: 403; RH 12793

²⁸ J. Connelly: *Hymns of the Roman Liturgy...*, s. 2—3; może Alkuin (735—804). Por. Cl. Blume: *Unsere liturgischen Lieder. Das Hymnar der altchristlichen Kirche*. Regensburg 1932, s. 85.

1. O Christi Mater fulgida,
Scatens fons omni gratia,
Lux pellens quaeque nubila,
Maria sacratissima.
2. Gestansque castimonia
Intacta patrem filia,
Virgo monarcham inclita,
Genitrix pudicissima.
3. Tua prece hanc miseram
Pusillamque plebeculam
- Subleva per auxilium,
Quae jacet nexu criminum.
4. O advocata strenua,
Hostem nostrum extermina,
Depelle quaeque noxia,
Impetra caeli gaudia.
5. Sit gloria Patri Deo
Jesu Christoque Filio,
Spiritui Paraclito,
Trino et Uni Domino.

Autor abp Pragi Johann von Jenstein.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 42; F 218, fol. 76v; F 396, fol. 49v; F 404, fol. 144v (dodatek); F 405, fol. 214v; O 10, fol. 106; Q 16, fol. 78v (dopis).

1, 3 Lex F 404.— 3, 2 plebeiculam F 404.

74. In Praesentatione Beatae Mariae Virginis (1). Ad 1 Vespertas

AH 52: 38; RH 12888

1. O Dei sapientia,
Attingens cuncta fortiter,
Humani lapsus vitia
Sublevasti suaviter.
2. Sumpsisti formam hominis,
In qua mortem susciperes,
Ex alvo nascens Virginis,
Ne consors culpae fieris.
3. Tollens a matre fomitis
Labem, dum alvo clauditur;
- Fit plena bonis inclitis,
Ut stella fulgens oritur.
4. Amoris dans iudicia
Certa tam efficaciter,
Tota nostra praecordia
Ad te traxisti dulciter.
5. Gloria tibi, Domine,
Qui natus es de Virgine,
Idem manens in numine
Patri cum Sancto Flamine.

Hymnus „fratris Rostagni” (Philippi de Mezeriis) † 1405.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44v; F 218, fol. 80; F 396, fol. 52; O 10, fol. 110; O 18, fol. 111.

2, 2 suscipiens F 166.— 2, 4 fieres Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 3, 1 Replens matrem dulcedinis Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396.— 3, 2 dono Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396.— 3, 3 Sic F 166.— 4, 1 indicia Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 4, 2 certatam F 166.— 4, 2 certatam Br 1492, Br 1500, Br 1504.

75. Hymnus Beatae Mariae (1)

AH 50: 72 (7); RH 13057—13058 (divisio)

- (6) 1. O gloriosa Domina,
Excelsa super sidera,
Qui te creavit provide
Lactas sacrato ubere.
- (7) 2. Quod Eva tristis abstulit,
Tu redditis almo germine,
- Intrent sub astra flebiles,
Caeli fenestra facta es.
- (8) 3. Tu regis alti ianua
Et porta lucis fulgidia;
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptae, plaudite.

Autor nie znany. Jest to dalszy ciąg Quem terra, pontus, aethera. Hymn ten przypisuje się Fortunatowi.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41; F 218, fol. 75v; F 396, fol. 49; F 404, fol. 136; F 405, fol. 221v; F 409, fol. 154v; F 410, fol. 175v; L 5, fol. 304v; L 6, fol. 272; L 19, fol. 115v; O 10, fol. 104; O 17, fol. 80; Q 16, fol. 71v.

1, 1 femina L 19.— 1, 4 lactisti Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 404.— 2, 3

sub F 218, F 404.— Jako 4, 1... Maria, Mater gracie (incipit) Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 405, F 410.— Dokszologia Gloria tibi Domine, qui natus es F 404.

76. Feria VII ad Vesperas (1)

AH 2: 17; 51: 40; RH 13150

1. O lux, beata Trinitas Et principalis Unitas, Jam sol recedit igneus, Infunde lumen cordibus.	2. Te mane laudum carmine, Te deprecemur vespere, Te nostra supplex gloria Per cuncta laudet saecula.

Autor nie znany. św. Grzegorz Wielki?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 70v; F 396, fol. 45v; F 404, fol. 130; F 405, fol. 211v; F 408, fol. 179v; F 409, fol. 149v; L 6, fol. 268; L 19, fol. 112v; O 10, fol. 98v; O 17, fol. 75; O 18, fol. 92; Q 16, fol. 66.— Dokszologia Deo Patri sit gloria, Eiusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito, Et nunc et in perpetuum. Amen — występuje we wszystkich wymienionych księgach.

77. In Praesentatione Beatae Mariae Virginis (1). Ad Laudes

AH 4: 76; RH 14946

1. Omnes fideles plaudite Et Virginis infantiam Devoto corde colite, Mirantes eius gratiam.	Et honore spectabilis, Virtute scandens ardua, Cunctis praestans et humilis.
2. Nam in puella tenera Vernat sensus maturitas, Et panditur per opera Habitans intus deitas.	4. Sic conditoris munere Miris ornata dotibus, Ut digna foret parere Deum castis visceribus.
3. Docta, matura, strenuua	5. Gloria tibi Domine,

Autor nie znany, XIV w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45; F 218, fol. 80; F 396, fol. 52; F 404, fol. 153 (dopis); F 405, fol. 218; F 409, fol. 160; O 10, fol. 110; O 18, fol. 111v.

4, 1 Sit F 404.— 4, 2 ornatur F 404.— 4, 3 parare F 404.— 5, 1 Maria, Mater gracie (incipit) F 404.— 5,2—4 qui natus es de Virgine, idem manens in nomine Patris cum Sancto Flamine] F 409.

Podobny zapis hymnu notują m. in. rękopisy: Brewiarz Trzebnicki, XV w. (Codex Pragensis VII C 3) i Brewiarz z Seckau, 1380 r. (Codex Graecensis 1424).

78. Hymnus sancti Johannis Baptiste (9)

AH 2: 54; 50: 96; RH 13311 (divisio)

(9) 1. O nimis felix, meritique celsi, Nesciens labem nivei pudoris, Praepotens martyr heremique cultor, Maxime vatum.	Asperum planans iter et reflexos Dirige calles.
(10) 2. Serta ter denis alios coronat Aucta crementis, duplicata quosdam, Trina centeno cumulata fructu Te sacer ornat.	(12) 4. Ut pius mundi Sator et Redemptor Mentibus pulsa livione puris, Rite dignetur veniens sacros Ponere gressus.
(11) 3. Nunc potens nostri meritis opimis Pectoris duros lapides repelle,	(13) 5. Laudibus cives celebrant superni Te, Deus simplex pariterque Trine, Suplices ac nos veniam precamur, Parce redemptis.

Autor Paulus Diaconus (†799). Jest to dalszy ciąg hymnu Ut queant laxis.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41v; F 218, fol. 76; F 396, fol. 49v; L 6, fol. 273v; O 10, fol. 105; O 17, fol. 81; O 18, fol. 104v; Q 16, fol. 72.

2, 1 coronat Br 1492, Br 1504, L 6.— 2, 4 ornat Br 1492, Br 1504, L 6.
 Podobne mikrowarianty tekstowe znajdują się w Hymnarzu z Bobbio, XII w. (Codex Vaticanus 5776).

79. In Assumptione Beatae Mariae Virginis (9)

AH 2: 30; 51: 126;

1. O, quam glorifica luce coruscas,
 Stirpis Davidicae regia proles,
 Sublimis residens, virgo Maria,
 Supra caeligenas etheris omnes!
2. Tu cum virginleo, Mater, honore
 Angelorum Domino pectoris aulam
 Sacris visceribus casta parasti;
 Natus hinc Deus est corpore Christus.

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43; F 218, fol. 78; F 396, fol. 50v; F 404, fol. 135v; F 405, fol. 215v; O 10, fol. 107v; O 17, fol. 82; O 18, fol. 107; Q 16, fol. 73.

2, 1 pudore F 404.— 2, 2 Domina Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 4, 3 in ethera Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 404, F 405.— 4, 3 etherea F 166, F 218, F 396.

Podobne mikrowarianty tekstowe znajdują się w Hymnarzu Anglosaskim, w Hymnarzu Severinianum, X—XII w. (Codex Vaticanus 7172), i w Hymnarzu Severinianum, X—XI w. (Codex Parisiensis 1092).

80. De Armis (Lancea et Clavis). (7)

AH 52: 6; RH 14444

1. Pange, lingua, gloriae
 Lanceae praeconium,
 Per quam nobis copiose
 Sacrum fluxit lavacrum,
 Passo Christo dolorose
 Pro salute gentium.
2. Hasta nitet margaritis
 Nimis coruscantibus,
 Mucro gemmis infinitis
 Sanguine vernantibus;
 Muniamur armis istis
 Caelis exclarantibus.
3. Dulcis hasta latus Dei
 Te replevit sanguine;
 Dulcis mucro per cor Dei
 Volvit in flumine;
 Sic salvatur omnis rei
 Tanto Dei munere.
4. Armat hasta viatores,
 Ne frangantur taedio;
 Mucro lavat peccatores
 In ferventi fluvio;
 Roboratur bellatores,
 Ne renant in proelio.
5. Imperator, splendor Patris,
 Cum clavis et lancea
 Mundum purgat a peccatis
 Pro sua clementia;
 Salve, tantae pietatis
 Infinita gratia.
6. Gloria et honor Deo
 In paschali gaudio,
 Laus aeterna sit pro eo,
 Quod gessit in Filio;
 Fixa sit in corde meo
 Crux cum suo Domino. Amen.

Autor Czech, XIV w.

Br 1500; F 218, fol. 82.

3, 1 Dei latus F 218.— roborantur F 218.

Święto Włóczni i Gwoździ ustanowione przez pap. Innocentego VII, na prośbę ces. Karola IV, bullą „Redemptor noster” 13 II 1353 r., było uroczystie obchodzone w całym Cesarstwie Rzymskim Narodu Niemieckiego.

81. De sancta Katherina (7). Ad Nocturnas

RH 14454—14457

1. Pange, lingua, gloriosae
Virginis martyrium,
Gemmae iubar pretiose
Descendat in medium,
Ut illustret tenebrosae
Mentis domicilium.
  2. Imminente passione
Virgo hec interserit,
Assequatur, Jesu bone,
A te, quod petierit,
Suo quisquis in agone
Memor mei fuerit.
  3. In hoc caput amputatur,
Fluit lac pro sanguine,
Angelorum sublevatur
Corpus multitudine,

Autor nie znany, XIV w.?
  4. Hoc declarat, hoc explanat
Meritum virgineum,
Quod ex tumba eius manat
Incessanter oleum,
Cuius virtus omnis sanat
Doloris aculeum.
  5. Vim doloris corporalis,
Ut sanat hec unccio,
Sic liquoris spiritalis
Mundet nos infusio,
Et eterno temporalis
Dolor cedat gaudio.
  6. Gloria sit, Jesu bone...
- Analecta Hymnica (52: 246) podają znacznie zmieniony tekst tego hymnu. Powyższy tekst jest oparty na F 404.
 Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45; F 218, fol. 80v; F 396, fol. 52v; F 404, fol. 138; F 405, fol. 219; F 409, fol. 161; L 6, fol. 279v; O 10, fol. 110v; O 17, fol. 84; O 18, fol. 112v; Q 16, fol. 75v.
 2, 4 mei memor F 166, L 6.— 3, 2 fuit Br 1500.— 3, 4 vertice Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218.— 4, 3 ex eius F 166, L 6.— 5, 2 sanet Br 1500.— 5, 5 ut L 6.

82. In Festivitate Corporis Christi (7)

AH 50: 386 (2); RH 14467

1. Pange, lingua, gloriosi
Corporis misterium
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi premium
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.
2. Nobis natus, nobis datus
Ex intacta Virgine
Et in mundo conversatus
Sparsò verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.
3. In supremae noctis cenae
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibis illegalibus,
Cibum turbe duodenae
Se dat suis manibus.
4. Verbum caro panem verum
Verbo carnem efficit,
Fitque sanguis Christi merum,
Et, si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.
5. Tantum ergo sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui,
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.
6. Genitori Genitoque
Laus et iubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio,
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.

Autor św. Tomasz z Akwinu († 1274).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40; F 218, fol. 74; F 396, fol. 48; F 404,

fol. 133v; F 405, fol. 211; L 6, fol. 269 O 10, fol. 102v; O 17, fol. 79; O 18, fol. 100;
Q 16, fol. 70.

3, 1 nocte Br 1492, Br 1500, Br 1504.

83. In honorem S. Crucis (7)

AH 2: 40; 50: 66; RH 14481

1. Pange, lingua, gloriōsi Praelium certaminis, Et super crucis tropheo Dic triumphum nobilem, Qualiter Redemptor orbis Immolatus vicerit.	Arte, ut artem falleret, Et medelam ferret inde, Hostis unde laeserat.
2. De parentis protoplasti Fraude Factor condolens, Quando pomi noxialis Morsu in mortem corruit, Ipse lignum tunc notavit, Damna ligni ut solveret.	4. Quando venit ergo sacri Plenitudo temporis, Missus est ab arce Patris Natus orbis Conditor, Atque ventre virginali Carne factus prodiit.
3. Hoc opus nostrae salutis Ordo depoposcerat, Multiformis proditoris	5. Vagit infans inter arta Positus praesepia, Membra pannis involuta Virgo Mater alligat, Et pedes manusque crura Stricta cingit fascia.

Autor Venantius Fortunatus.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38; F 218, fol. 72; F 396, fol. 46v; F 410,
fol. 173; L 5, fol. 301v; L 19, fol. 114v; O 10, fol. 100; O 17, fol. 76v; O 18, fol. 94v;
Q 16, fol. 67v.

1, 3 tropheum Br 1500, F 410.— 2, 4 et L 5.— 3, 4 artem F 396, F 410.— 4, 6
caro F 396, F 410.— 5, 5 manus pedesque L 5.— 5, 6 ligat L 19.— Doksologia: Gloria
et honor Deo, Usquequo altissimo, Una Patri Filioque, Inclito Paraclito, Cui laus
est et potestas, Per eterna secula. F 410.

Podobne mikrowarianty tekstowe występują w Pontyfikale z Poitiers, VIII w.
(Codex Parisien. Arsen. 227).

84. De sancta Maria Magdalena (7)

AH 50: 363; RH 14497

1. Pange lingua Magdalene Lacrimas et gaudium, Sonent voces laude plenae De concentu cordium, Ut concordet Philomenae Turturis suspirium.	Caelum terrae dedit rorem, Terra caelum compluit.
2. Jesum quaerens convivaram Turbas non erubuit, Pedes unxit, lacrimarum Fluvio quos abluit, Crine tersit et culparum Lavaerum promeruit.	4. In praedulci mixtione Nardum ferens pisticum, In unguenti fusione Typum gessit mysticum, Ut sanetur unctione, Unxit aegra medicum.
3. Suum lavit mundatorem, Rivo fons immaduit, Pium fudit fons liquorem Et in ipsum refluit,	5. Pie Christus hanc respexit Speciali gratia, Quia multum hunc dilexit, Dimittuntur omnia, Christi quando resurrexit, Facta est pernuntia.
	6. Gloria et honor Deo, Qui paschalis hostia,

Agnus morte pugna leo,
Victor die tertia

Resurrexit cum tropaeo
Mortis ferens spolia.

Autor Philippus de Grevia, kanclerz paryski († 1236).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 42v; F 218, fol. 77; F 396, fol. 50; F 404, fol. 135; F 405, fol. 215; O 10, fol. 106v; O 17, fol. 81v; O 18, fol. 105v; Q 16, fol. 73.
1, 4 ex Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 404.— 3, 2 in maduit F 218, F 404.—
3, 5 terra Br 1500, F 404.— 3, 6 celum terram F 404.— 5, 2 spiritali Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 404.— 5, 5 Christus F 404.— 6, 2 paschali F 404.

Najbardziej zbliżony tekst tego hymnu do zabytków krzyżackich występuje w rękopisach Uppsali, XV w. (C 477), Novary, 1478 r. (Cod. Capit. XLI 129), Rossano, XIV w. (IX 43), Cambridge, XV w. (Cod. Kilmacduagh 187), Brewiarz Emmerański, V w. w Bibl. Monachijskiej (Clm. 14757), kodeks 1462 r. w Darmstadt (521).

85. De Armis Domini. Ad Nocturnas

AH 52: 8; RH 14444

1. Paschali iubilo
Iuncta sint gaudia,
Et cum praeconio
Nova sollemnia;
In hoc tripudio
Sint in memoria
Crux, clavi et lancea.
2. Crux apud inferos
Spoliat tartharum,
Crux apud superos
Sanctis dat praemium,
Et super angelos
Transmittis Dominum;
Gaudent regna caelestia.
3. Clavus, dum figitur
In Dei manibus,
Et dum confoditur
In sacris pedibus,
- Corpus sic frangitur,
Quod pro hominibus
Magna funduntur flumina.
4. Lancea saeviens
In Dei corpore,
Et inde proferens
Aquam cum sanguine,
Mundum sanctificat
Tam sancto flumine;
Omnes ad aquas currite.
5. Te summa Deitas,
Virgo magnificat,
Caelum cum angelis
Laudebus intonat,
Miranda Genitrix
Pro his (te) glorificat
In semipetra saecula.

Autor Czech. Święto o Narzędziach Męki ustanowił pap. Innocenty VI 13 II 1353 r. na prośbę ces. Karola IV, króla czeskiego.

F 218, fol. 82v.

2, 2 tarthara.— 2, 4 premia.— 2, 6 Transivit tibi.— 3, 1 Clavi.— 3, 1 figeret.—
5, 1 sanctificat.— 5, 3 (te) w nawiasie.

Poza tym rękopisem (F 218) hymn ten występuje w kodeksach praskich: XIV w. (Cod. Prag. XIII E 15 b), XIV w. (Cod. Capit. Posonien. 32), XIV w. (Cod. Altovaden. XXV), XIV w. (Cod. Mus. Bohem. XIII F, 14, add. XIV/XV w.), XIV/XV w. (Cod. Prag. VI F 12 a).

86. De sancta Anna (1). Ad Nocturnum

AH 4. 128; RH 15250

1. Praeclari patris Abrahiae
Celso exorta semine,
In quo es et benedicta
A Deo, Anna inclyta.
2. Quae ut gemma pretiosa,
- Promicasti gloriosa,
Ex Aaron stirpe sacra
Christi matrem paritura.
3. In te insignis pietas,
In te mira benignitas,

- In te felix fecunditas,
In te refulget sanctitas.
4. Funde preces ad Filium
Tuac prolis, Jesum pium,
Ut nos post hoc exsilium
Auctor nie znany, XIV w.?
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43; F 218, fol. 77v; F 396, fol. 50v; F 404,
fol. 135v; F 405, fol. 215v; L 6, fol. 275v; O 10, fol. 107; O 18, fol. 106v.
Tekst z najbliższą wersją występuje w Brewiarzu św. Floriana, XIV w., XI
468, w Brewiarzach praskich z r. 1353 (Cod. Prag. VII G 23) i z XIV w. (Prag. VII
A 12).

87. De sancta Katharina (7). Ad Laudes

AH 52: 247; RH 15310

1. Praesens dies exspendatur
In eius praeconium,
Cuius virtus dilatatur
In ore laudantium,
Si gestorum teneatur
Finis et initium.
2. Verbo vitae solidatus
Prosiliit Porphyrius,
Cum ducentis decollatus
Migrat palmae socius.
Katherinae cruciatus
Maturat Maxentius.
3. Imminente passione
Virgo haec interset;
„Assequatur, Jesu bone,
Quod a te petierit,
Suo quisquis in agone
Mei memor fuerit”.

Autor nie znany, XIII w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 45v; F 218, fol. 80v; F 396, fol. 52v; F 404,
fol. 138; F 405, fol. 219; F 409, fol. 161v; L 6, fol. 280; O 17, fol. 84; O 18, fol. 113;
Q 16, fol. 75v.

1, 2 preconia F 405.— Wszystkie kodeksy krzyżackie zanotowały 2 zwrotki, tylko
L 6 ma część 3-ciejs.— Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 404, F 409 podają
początek doksologii Gloria sit, Jesu bone.

88. Hymnus Beatae Mariae (1). Ad Nocturnum

AH 2: 27; 50: 72 (7); RH 16847

1. Quem terra, pontus, aethera
Colunt, adorant, praedicant,
Trinam regentem machinam
Claustrum Mariae baiulat.
2. Cui luna, sol et omnia
Deserviunt per tempora,
Perfusa caeli gratia,
Gestant puellae viscera.

- Vehat ad coeli solium.
5. Praesta laudanda Trinitas,
Et adoranda Unitas
Ut transferamur candidi
Ad coenam Agni providi.

4. In hoc caput amputatur,
Fluit lac cum sanguine;
Angelorum sublevatur
Corpus multitudine,
Et Sinai collocatur
In supremo culmine.
5. Hoc declarat, hoc explanat
Meritum virgineum,
Quod ex eius tumba manat
Incessantur oleum,
Cuius virtus omnis sanat
Doloris aculeum.
6. Vim doloris corporalis
Ut haec sanat unctio,
Sic liquoris spiritalis
Mundet nos infusio,
Ut aeterno temporalis
Dolor cedat gaudio.

3. Beata mater munere,
Cuius supernus artifex
Mundum pugillo continens
Ventriss sub arca clausus est.
4. Benedicta caeli nuntio,
Fecunda Sancto Spiritu,
Desideratus gentibus
Cuius per alvum fusus est.

Autor nie znany. Powszechnie przypisuje się Fortunatowi. Tylko Leo zaprzecza.
 Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41; F 218, fol. 75v; F 396, fol. 49; F 404, fol. 136; F 405, fol. 221v; F 409, fol. 154; F 410, fol. 175v; L 5, fol. 304; L 6, fol. 271; L 19, fol. 115; O 10, fol. 104; O 17, fol. 80; Q 16, fol. 71v.

2, 3 gracie F 410.— Przed dokszologią Maria mater gracie F 410 — Dokszologia Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine, Cum Patre et Sancto Spiritu, In semper iterna secula. Amen. F 404.— Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218 podają początek dokszologii.

89. In Purificatione Beatae Mariae Virginis (9)

AH 2: 88; 50: 155; RH 16881

1. Quod chorus vatum venerandus olim
Spiritum Sancto cecinit repletus,
In Dei factum Genitrice constat
Esse Maria.
2. Haec Deum caeli Dominumque terrae
Virgo concepit peperitque Virgo,
Atque post partum meruit manere
Inviolata.
3. Quem senex iustus Simeon in ulnis
In domo sumpsit Domini gavisus,
Auctor Rabanus Maurus?
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40v; F 218, fol. 75; F 396, fol. 48v; F 410, fol. 175; L 5, fol. 303v; O 10, fol. 103v; O 17, fol. 79v; O 18, fol. 101v; Q 16, fol. 71.
4. Tu libens votis, petimus, precantes
Regis aeterni Genitrix faveto,
Clara que celsi residens Olympi
Regna petisti.
5. Sit Deo nostro decus et potestas,
Sit salus perpes, sit honor perennis,
Qui poli summa residet in arce
Trinus et Unus.

3, 3 hoc Br 1500, F 410.— 3, 3 videre Br 1492, Br 1504, F 410.— 4, 1 precantium F 410.— 4, 3 residens F 420.— 4, 4 Regnum F 410.

Warianty tekstowe następujących przekazów pokrywają się z krzyżackimi: Troparamum Moguncie, X w. (Kod. Lond. Add. 19788), Hymnarium z Moissac, X w. (Kod. Rossian. VIII 144), Breviarium z Cassino, XI w. (Kod. Wiedeński 1106), Breviarium z Rouen, XIII w. (Kod. Wenecki, Cicogna 220 (51)), Breviarium z XI/XII w. (Bibl. Monachijska Clm. 9633).

90. Ad horam Sextam (1)

AH 50: 19; RH 1706

1. Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane instruis
Et ignibus meridiem.
Auctor św. Ambroży?
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 71; F 396, fol. 46; F 404, fol. 131; F 405, fol. 213; L 6, fol. 284v; L 19, fol. 113; O 10, fol. 98v; O 17, fol. 75v (brak początku); Q 16, fol. 66v.— Początek dokszologii Presta, Pater piissime F 404.
2. Extingue flamas litium,
Aufer calorem noxiū,
Confer salutem corporum
Veramque pacem cordium.

91. Ad horam Nonam (1)

AH 50: 20; RH 17328

1. Rerum Deus, tenax vigor,
Immotus in te permanens,
Lucis diurnae tempora
Successibus determinans.
Auctor św. Ambroży?
Br 1492; Br 1500; 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 71; F 396, fol. 46; F 404, fol.
2. Largire clarum vespere,
Quo vita nusquam decidat,
Sed praemium mortis sacrae
Perennis instet gloria.

131; F 405, fol. 213; L 6, fol. 284v; L 19, fol. 113; O 10, fol. 99; O 17, fol. 75v; Q 16, fol. 66v.— Początek doksologii Presta, Pater piissime F 404.

92. In Passione Domini (1). Ad Matutinas Laudes

AH 51: 72; RH 17408

1. Rex Christe factor omnium,
Redemptor et credentium,
Placare votis supplicum
Te laudibus colentum.
2. Cuius benigna gratia
Crucis per alma vulnera
Virtute solvit ardua
Primi parentis vincula.
3. Qui es Creator siderum,
Tegmen subisti carneum,
Dignatus hanc vilissimam
Pati doloris fornaculum.
4. Ligatus es, ut solveres
Mundi ruentis complices
Per probra tergens crimina,
Quae mundus auxit plurima.
5. Cruci, Redemptor, figeris,
Terram sed omnem concutis,
Tradis potentem spiritum,
Nigrescit atque saeculum.
6. Mox in paternae gloriae
Victor resplendens culmine,
Cum Spiritus munimine,
Defende nos, Rex optime.

Autor św. Grzegorz Wielki?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38v; F 218, fol. 72v; F 396, fol. 46v; F 410, fol. 174; L 5, fol. 302v; L 19, fol. 115; O 10, fol. 100v; O 17, fol. 77; O 18, fol. 95v; Q 16, fol. 68.

Według rękopiśmiennych i drukowanych źródeł XIV i XVI w. hymn ten występuje prawie wyłącznie na terenach niemieckich.

93. „In Natale Sanctorum sive Martyrum” (1). Ad Laudes

AH 2: 96; 51: 112; RH 17453

1. Rex gloriose martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad caelestia.
2. Aurem benignam protinus
Adpone nostris vocibus,
Tropaea, sacra pangimus,
Ignoce, quod delinquimus.
3. Tu vincis in martyribus,
Parcendo confessoribus,
Tu vince nostra crimina
Donando indulgentiam.
4. Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum.

Autor nie znany, VI w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46; F 218, fol. 81v; F 396, fol. 53; F 404, fol. 139; F 405, fol. 220; O 10, fol. 112; O 17, fol. 85; O 18, fol. 116; Q 77; L 5, fol. 307; L 6, fol. 282; L 19, fol. 117.

1, 3 terrena Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 404.

94. De Praesentatione Beatae Mariae Virginis (1)

AH 4: 139; RH 17662

1. Sacrae parentes Virginis,
Steriles naturaliter,
Hanc dono summi numinis
Suscepunt fideliter.
2. Votum solventes filiam
Ad templum trinam deferunt,
Deo placentem hostiam,
Ibi mansuram deserunt.
3. Infantiae tam tenerae
Crevit virtus et gratia,
In omni complens opere
Creatoris obsequia.
4. Regitur sancti Spiritus
Domestica dictamine,
Omnis virtutis penitus
Decus splendet in Virgine.

5. Gloria tibi Domine,
Qui natus es de Virgine,
Autor nie znany, XV w.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44v; F 218, fol. 80; F 396, fol. 52; F 404,
fol. 150 (dopis); F 405, fol. 218; F 409, fol. 159v; O 10, fol. 110; O 18, fol. 110.
2, 1 Voto Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 409.

Najbardziej zbliżone warianty tekstu tego hymnu są zanotowane w rękopiśmiennych brewiarzach z Trzebnicy, XV w. (Kod. Praski VII C 3) i z Salzburga, XV w. (Kod. Bibl. Publ. Salzb. V 1 J 201).

95. In Festivitate Corporis Christi (10)

AH 50: 387; RH 17718

1. Sacris sollemnisi iuncta sint gaudia,
Et ex praecordiis sonent paeonia,
Recedant vetera, nova sint omnia,
Corda, voces et opera.
2. Noctis recolitur coena novissima,
Qua Christus creditur agnus et azima
Dedisse fratibus iuxta legitima
Priscis indulta patribus.
3. Post agnum typicum expletis epulis
Corpus dominicum datum discipulis
Sic totum omnibus, quod totum singulis
Eius fatemur manibus.
4. Dedit fragilibus corporis ferculum,
Dedit et tristibus sanguinis poculum,
- Dicens accipite, quod trado, vaseulum,
Omnes ex eo bibite.
5. Sic sacrificium istud instituit,
Culus officium committi voluit
Solis presbyteris, quibus sic congruit,
Ut sumant et dent ceteris.
6. Panis angelicus fit panis hominum,
Dat panis caelicus figuris terminum;
O res mirabilis! Manducat Dominum
Servus, pauper et humilis.
7. Te, Trina Deitas unaque, poscimus,
Sic tu nos visita, sicut te colimus,
Per tuas semitas duc nos, quo tendimus,
Ad lucem, quam inhabitas.

Autorstwo przypisuje się św. Tomaszowi z Akwinu.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40; F 218, fol. 74v; F 396, fol. 48v; F 404,
fol. 134; F 405, fol. 212; L 6, fol. 270; O 10, fol. 103; O 17, fol. 79v; O 18, fol. 117v;
Q 16, fol. 78.

7, 2 visites Br 1492, Br 1500, Br 1504.— 7, 2 visitas F 166.

96. De sancta Cruce (3)

AH 05: 223 (1); RH 17872

1. Salve, Crux Sancta, salve, mundi gloria,
Vera spes nostra, vera ferens gaudia,
Signum salutis, salus in periculis,
Vitale lignum, vitam portans omnium.
2. Te adorandum, te Crucem vivificam
In te redempti, dulce decus saeculi,
Semper laudamus, semper tibi canimus,
Per lignum servi, per te lignum liberi.
3. Originale crimen necans in Cruce,
Nos a privatis, Christe, munda maculis,

- Humanitatem miseratus fragilem
Per Crucem Sanctam lapsis dona veniam.
4. Protege, salva, benedic, sanctifica
Populum cunctum Crucis per signaculum,
Morbos averte corporis et animae,
Hoc contra signum nullum stet periculum.
5. Laus Deo Patri sit in Cruce Filii,
Laus coequalis sit Sancto Spiritui,
Civibus summis gaudium sit angelis,
Honor in mundo sit Crucis Inventio.

Autor Heribertus a Rothenburg, episcopus Eistadiensis († 1042).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41; F 218, fol. 78v; F 396, fol. 51; F 404,
fol. 134; F 405, fol. 213v; F 409, fol. 154v (początek); L 6, fol. 272; O 10, fol. 104;
O 17, fol. 80v; O 18, fol. 102v; Q 16, fol. 71v.

1, 2 mea F 404.— 5, 1—4 Sit Deo Patri, laus in Crucem Filii Sit coequalis, laus
semper Spiritui Tribus summis, gaudium sit angelis honor In mundo, sit Crucis
Inventio (vel Exaltatio. Amen). F 404, F 405.— Tę formę doskologii zanotowano
w rękopisach zagranicznych: Hymn. Veronense, XII w. Cod. Capit. Veronen. 109;
Hymn. S. Sophiae Benevent, XII w. Cod. Neapolitan. VI E 43; Brev. S. Petri Salis-
burghen, XII w. Cod. Petrin. a V 24; Brev. Secoviense Monial. XII/XIII w. Cod.
Graecen. 1237; Psalm. et hymn. Mosacense, XIII w. Cod. Archiep. Utinen. 8° 20.

- (10) 5. Ostensa sibi vulnera
In Christi carne fulgida
Resurrexisse Dominum
Voce fatentur publica.
- (11) 6. Rex Christe clementissime,
Tu corda nostra posside,
Ut tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39; F 218, fol. 73; F 396, fol. 47; F 404, fol. 132; F 405, fol. 209v; L 6, fol. 265v, O 10, fol. 101 O 17, fol. 78; O 18, fol. 97; Q 16, fol. 69.

2, 4 osculantur Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 404.— 7, 1 Quesumus auctor omnium (incipit) Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 404, L 6.— 8, 1 Gloria tibi Domine (incipit) występuje w wymienionych rękopisach.

100. De sancta Cruce (1)

AH 51: 80; RH 18986

1. Signum Crucis mirabile
Olim per orbem praenitet,
In qua pependit innocens
Christus, Redemptor omnium.
2. Haec arbor est sublimior
Cedrus, habet quas Libanus,
Quae poma nescit noxia,
Sed ferre vitae praemia.
3. Tu, Christe, Rex piissime,
Huius Crucis signaculo

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41; F 218, fol. 78v; F 396, fol. 51; F 404, fol. 134; F 405, fol. 213v; L 6, fol. 272v; O 10, fol. 104v; O 17, fol. 80v; O 18, fol. 102v; Q 16, fol. 71v.

1, 2 renitens Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396.— 2, 4 in te F 404.— 4, 1 Et F 166.— 5, 1 Deo Patri sit gloria Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 404, F 405.— 5, 1—4 Te summa Deus Trinitas, Collaudat omnis Spiritus, Quos per Crucis misterium Salvas rege per secula L 6.

Wariant Tu, Rex Christe, występuje w rękopiśmiennym brewiarzu Praskim, XIV w. (Cod. Prag. XIV E 13).

101. In Quadragesima (1). Ad Matutinas Laudes

AH 2: 35; 51: 60; RH 19679

1. Summe largitor premii,
Spes qui es unica mundi,
Preces intende servorum
Ad te devote clamentium.
2. Nostra te conscientia
Grave offendisse monstrat,
Quam emundes supplicamus,
Ab omnibus placulis.
3. Si renuis quis tribuet
Indulge, quia potens es;

Autor nie znany, św. Grzegorz W?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37v; F 218, fol. 71v; F 396, fol. 46v; F 410,

- Horis, momentis omnibus
Munire nos non abnuas.
4. Ut ore tibi consono
Et corde devotissimo
Possimus omni tempore
Laudes referre debitas.
5. Praesta Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne saeculum.

- Te corde rogare mundo
Fac nos, precamur Domine.
4. Ergo acceptare nostrum,
Qui sacrasti iejunium,
Quo mystice paschalia
Capiamus sacramenta.
5. Summa nobis haec conferat
In Deitate Trinitas,
In qua gloriatur Unus
Per cuncta saecula Deus.

97. In Inventione sancti Stephani (7)

AH 52: 342; RH 18461

1. Sancte Dei preciose Protomartyr Stephane, Qui virtute caritatis Circumfultus undique Dominum pro inimico Exorasti populo. (7) 2. Funde preces pro devoto Tibi nunc collegio, Ut tuo propitiatus	Interventu Dominus Nos purgatos a peccatis Caeli iungat civibus. (8) 3. Gloria et honor Deo, Qui te flore roseo Coronavit et locavit In throno sidereo, Salvat reos salvans eos A mortis aculeo.

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40v; F 218, fol. 75; F 396, fol. 48v; L 5, fol. 303; L 6, fol. 271; O 10, fol. 103v; O 17, fol. 79v; O 18, fol. 101; Q 16, fol. 71.
 2, 3 propiciatio F 166.— 2, 6 iungat celi L 6.— 3, 2—6 Usquequo Altissimo Una Patri, Filioque, Inclito Paraclito, Cui laus est et potestas Per eterna secula.

Ten sam tekst umieszczony jest w Diurnale Bryzgowijskim, XIV w. (Cod. Fri-burgen. Brisg. 241 (56b).

98. In festis Plurimorum Martyrum (10)

AH 2: 97; 50: 153 (22); RH 18607

1. Sanctorum meritis inclita gaudia Pangamus, socti, gestaque fortia, Nam gliscit animus promere cantibus Victorum genus optimum. 2. Hi sunt, quos retinens mundus inhorruit, Ipsum nam sterili flore per aridum Sprevere penitus teque saeculi sunt, Rex Christe bone, caelitus. 3. Hi pro te furias atque ferocia Calcarunt hominum saevaque verbera, Cessit his lacerans fortiter ungula Nec carpsit penetralia.	4. Caeduntur gladiis, more bidentium Non marmor resonat, non quaerimonia, Sed corde tacto mens bene conscientia Conservat patientiam. 5. Quae vox, quae posit lingua retexere, Quae tu martiribus munera praeparas? Rubri nam fluido sanguine laureis Ditantur bene fulgidis. 6. Te, Trina Deitas unaque, poscimus, Ut culpas abluas, noxia subtrahas, Des pacem famulis, nos quoque gloriam Per cuncta tibi saecula.

Autor nie znany.

(Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46; F 218, fol. 81; F 396, fol. 53; F 404, fol. 139; F 405, fol. 220; F 408, fol. 183v; F 409, fol. 163v; F 410, fol. 177v; L 5, fol. 306v; L 6, fol. 281v; L 19, fol. 116v; O 10, fol. 111v; O 17, fol. 85; O 18, fol. 115v; Q 16, fol. 77.

5, 1 posit F 404.— 5, 4 fulgida F 405, F 408, F 409, F 410.— 6, 1 una L 5, L 6, L 19.— 6, 1 summa F 404.— 6, 4 pie Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 405, F 410.

Podobny wariant tekstowy Te, summa Deitas unaque zawiera kodeks z Kil-macduagh 170.

99. In Resurrectione Domini (1). Ad Matutinas Laudes

AH 51: 84; RH 18831, divisio 1644

(6) 1. Sermone blando angelus Praedixit mulieribus: „In Galilaea Dominus Videndus est quantocius”. (7) 2. Illae dum pergunt concite Apostolis hoc dicere, Videntes eum vivere, Osculant pedes Domini.	(8) 3. Quo agnito discipuli In Galilaeam propere Pergunt videre faciem Desideratam Domini. (9) 4. Claro paschali gaudio Sol mundo nitet radio, Cum Christum iam apostoli Visu cernunt corporeo.

fol. 172; L 5, fol. 300; L 19, fol. 114; O 10, fol. 99v; O 17, fol. 76; O 18, fol. 93v; Q 16, fol. 67.

1, 1 Summi Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 410, L 19.— 1, 1 Summum L 5.— 3, 2 quare F 218.

102. De sancta Elisabeth (2)

AH 52: 181; RH 19999

(7) 1. Tandem viro destituta Munda mundum exuit, Christum mente iam induita Saccum carni consult, Et in tempore haec statuta Ut lampas emicuit.	(9) 3. Fecit opus fuso cibi Quaerens alimoniam, Et vilescent ipsa sibi Sprevit ignominiam, Sciens soli, Christe, tibi Recte dari gloriam.
(8) 2. Veras censu pauperitatis Redimens divitias, De thesauro pietatis Fudit auri copias, Et multorum egestatis Supplevit inopias.	(10) 4. Gloria sit, Jesu bone, Tibi nunc et iugiter, Qui certantes in agone Adiuva fideliter, Et mercedem des coronae Vincenti viriliter.

Autor nie znany. Jest to dalszy ciąg hymnu Hymnum Deo vox iucunda.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 44v; F 218, fol. 80; F 396, fol. 52; F 404, fol. 137v; F 405, fol. 218; F 409, fol. 159 L 6, fol. 279; O 10, fol. 110; O 18, fol. 110v; Q 16, fol. 75.

1, 2 exivit Br 1500.— 1, 4 saccu F 218.— 2, 1 census F 405.— 3, 2 alimonia F 405.— 3, 4 dare F 404.

Te same warianty tekstowe występują w brewiarzu Kapituły Krakowskiej 20.

103. Ad Completorium (1)

AH 51: 44; RH 20138

1. Te lucis ante terminum, Rerum Creator poscimus, Ut solita clementia Sis praesul ad custodiam.	Hostemque nostrum conprime, Ne polluantur corpora.
2. Procul recedant somnia Et noctium phantasmata,	3. Praesta Pater omnipotens, Per Jesum Christum Dominum, Qui tecum in perpetuum Regnat cum Sancto Spiritu.

Autor nie znany, VIII w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 37; F 218, fol. 70v; F 396, fol. 45v; F 404, fol. 130; F 405, fol. 212; F 408, fol. 180; F 409, fol. 150; F 410, fol. 170v; L 6, fol. 285; L 19, fol. 112v; O 17, fol. 75; Q 16, fol. 86.

1, 4 custodia Br 1492, Br 1504, F 404.— 1, 4 et custodia F 166, F 218, F 396.

104. Hymnus de Michaeli Archangelo (2)

AH 50: 156 (25); RH 41253

1. Tibi, Christe, splendor Patris, Vita, virtus cordium, In conspectu angelorum Votis, voce psallimus, Alternantes concrepando Melos damus vocibus.	Omnis caeli milites, Sed praecipue primatorem Caelestis exercitus, Michaelem in virtute Conferentem zabulum.
2. Collaudamus venerantes	3. Quo custode procul pelle, Rex Christe piissime,

- Omne nephas inimici,
Mundo corde et corpore
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.
4. Gloriam Patri melodis
- Personemus vocibus,
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito,
Qui Deus Trinus et Unus
Exstat ante saecula.

Autor Magnentius Rabanus Maurus?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 43v; F 218, fol. 78v; F 396, fol. 51v; F 404, fol. 136v; F 405, fol. 216v; F 409, fol. 155 (dalszy ciąg); L 6, fol. 277; O 10, fol. 108; O 17, fol. 82v; O 18, fol. 108v; Q 16, fol. 74.

2, 1 Collaudemus Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396.— 4, 5 qui trinus et unus F 218, F 396, F 404.

Analogiczne warianty słowne znajdują się w zapisie tego hymnu w Hymnarzu z Moissac, X w. (Cod. Rossian. VIII 144) i Werony, XI w. (Cod. Capit. Veron. 109 (102)). Pap. Urban VIII bardzo krytycznie ocenił ten utwór.

105. De sancta Barbara (1)

AH 4: 174; RH 20726

1. Tua prece nos insigni,
Nunc rosa, veris primula,
Dira dulcis et maligni,
Ne nos attentent iacula.
2. Cum sis mitis ut agnella,
Throno regis nos insella,
Jesu, corona virginum,
Qui lux es vera lumen.
3. Ne dicatur nobis „ite”,
Martyr virgoque proroga.
Sed ad verbum „huc venite”
Regna patris tu eroga.
4. Tibi decus, Jesu bone,
Laborantes, qui coronae
Coeli coronas brevio,
Mundi currentes stadio.

Autor nie znany.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 408, fol. 181v.

1, 2 Fulgens vernalis premula.— 2, 2 installa.— 3, 3 hoc.— 2, 4 Qui es lux.— 3, 4 Regna Br 1492, Br 1500, Br 1504.

106. In Ascensione Domini (1). Ad Nocturnas

AH 51: 88; RH 20630 (divisio)

- (5) 1. Tu, Christe, nostrum gaudium,
Manens Olympo praeditum,
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vicens gaudia.
2. Hinc te precantes quaesumus,
Ignoisce cuplis omnibus,
Et corda sursum sublewa
Ad te superna gratia.
- (7) 3. Ut cum repente cooperis
Clarere nube iudicis,
Paenas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.
4. Gloria tibi Domine,
Qui scandis super sidera,
Cum Patre et Sancto Spiritu
In sempiterna saecula.

Autor nie znany. Jest to dalszy ciąg hymnu Aeterne Rex, altissime.

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39; F 218, fol. 73v; F 396, fol. 47; F 404, fol. 132v; F 405, fol. 210; L 6, fol. 266v; O 10, fol. 101v; O 17, fol. 78v; O 18, fol. 98; Q 16, fol. 69v.

1, 3 fabrica F 404.— 3, 1 rubente Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, L 6, O 10, O 18, Q 16.

107. In Dedicatione ecclesiae (2)

AH 2: 93; 51: 102; RH 20918

1. Urbs beata Hierusalem,
dicta pacis visio,
Quae construitur in caelis
vivis ex lapidibus,
Et angelis coronata
ut sponsata comite.
2. Nova veniens e coelo
nuptiali thalamo,
Praeparata ut sponsata
copulatur Domino,
Portae et murique eius
ex auro purissimo.
3. Portae nitent margaritis
aditis patentibus,
Et virtute meritorum
illuc introducitur,
Omnis, qui pro Christi nomen
hic in mundo premitur.
4. Tunsionibus, praessuris
expoliti lapides,
Suisque autantur locis
per manum artificis,
Disponuntur per mansuris
sacris aedificiis.
- Autor nie znany, VII w.?
- Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40v; F 218, fol. 75; F 396, fol. 48v; F 405,
fol. 221; F 409, fol. 152v; L 6, fol. 270v; O 10, fol. 103; O 17, fol. 79v; O 18, fol.
117v; Q 16, fol. 78.
- 2, 1 de L 6.— 2, 4 copulata Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 409.—
2, 5 platee F 405.— 4, 1 Tunsionibus F 218, F 409.— 4, 3 suis coaptantur Br 1492,
Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 409, L 6.— 4, 4 manus Br 1492, Br 1500, Br 1504,
F 166, F 218.— 4, 5 per mansuri F 405.— 5, 1—6 Gloria et honor Deo, Usquequo
Altissimo, Una Patri Filioque, Inolyto Paraclito, Cui laus est et potestas Per in-
finita secula. Amen. F 405, Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, L 6.— 5, 6 eter-
na F 166, F 218, L 6.

108. Hymnus sancti Johannis Baptistae (9)

- AH 2: 52; 50: 96 (2); RH 21039
1. Ut queant laxis resonare fibris
Mira gestorum famuli tuorum,
Solve polluti labii reatum,
Sancte Johannes.
2. Nuntius celso veniens Olympo
Te patri magnum fore nasciturum,
Nomen et vitae seriem gerendae
Ordine promit.
3. Ille promissi dubius superni
Peridit promptae modulus loquelae,

Autor Paulus Diaconus (720—799).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 41v; F 218, fol. 76; F 396, fol. 49v; F 404,
fol. 134v; F 405, fol. 219v; L 6, fol. 273; O 10, fol. 105; O 17, fol. 80v; O 18, fol.
103v; Q 16, fol. 72.

109. Hymnus in Pentecosten (1)

AH 2: 132; 50: 144 (13); RH 21204

1. Veni Creator, Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti pectora.
2. Qui Paracletus diceris,
Donum Dei altissimi,
Fons vivus, ignis, caritas
Et spiritualis unctio.
3. Tu septiformis munere,
Dextrae Dei tu digitus,
Tu rite promisso Patris
Sermone ditans guttura.
4. Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
In firma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

5. Hostem repellas longius
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te praevio
Vitemus omne noxiun.
6. Per te sciamus, da, Patrem
Noscamus atque Filium,
- Te utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.
7. Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum.

Autor nie znany. Nie wykluczone, że jest nim Rabanus Maurus (776—856).

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 39v; F 218, fol. 74v; F 396, fol. 48; F 404, fol. 138; F 405, fol. 210v; L 6, fol. 267v O 10, fol. 102; O 17, fol. 79; O 18, fol. 99; Q 16, fol. 70.

2, 2 altissimum F 218, F 404.— 2, 2 altissime O 10, Q 16.— 3, 2 Dextere F 404.—
4, 4 perpeti F 166.— 4, 4 perpetim Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, F 404, F 405, L 6, O 10, O 17, O 18, Q 16.— 5, 2 donans Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, O 10, O 18, Q 16.— (6, 1—4 dodatkowa) Da gaudiorum premia, Da graciarum munera, Dissolve litis vincula, Astringe pacis federe Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 218, F 396, O 10, O 18.— 7, 1—4 Sit laus Patri cum Filio, Sanctoque simul Paracclito, Nobisque mittat Filius Carisma Sancti Spiritus F 404, L 6.

110. In Nocte Natalis Domini (1)

AH 2: 21; 50: 8; RH 21234

- (2) 1. Veni Redemptor gentium,
Ostende partum Virginis;
Miretur omne saeculum,
Talis decet partus Deum.
(3) 2. Non ex virili semine,
Sed mystica spiramine
Verbum Dei factum est caro,
Fructusque ventris floruit.
(4) 3. Alvus tumescit Virginis,
Claustum pudoris permanet,
Vexilla virtutum micant,
Versatur in templo Deus.
(5) 4. Procedat de thalamo suo
Pudoris aula regia,
- Gemine gygas substantiae
Alacriter, ut currat viam.
(6) 5. Egressus eius a Patre,
Regressus eius ad Patrem,
Excursus usque ad inferos,
Recursus ad sedem Dei.
(7) 6. Aequalis aeterno Patri,
Carnis tropaeo cingere,
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
(8) 7. Praesaepe iam fulget tuum,
Lumenque nox spirat suum,
Quod nulla nox interpollet
Fidesque iugi luceat.

Hymn przypisywany jest św. Ambrożemu.

W AH pierwsza zwrotka (1) Intende qui regis Israel.

Br 1492; Br 1500; 1504; F 166, fol. 36; F 218, fol. 70; F 396, fol. 45; F 408, fol. 177; L 5, fol. 298; O 10, fol. 97v; O 17, fol. 74; O 18, fol. 90; Q 16, fol. 65.

3, 2 claustra pudoris permanent Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218, F 396, F 408, L 5, O 10, O 17, O 18, Q 16.— 4, 4 mare F 408.— 7, 2 novum we wszystkich wymienionych rękopisach krzyżackich.— Po 7-mej zwrotce Memento salutis auctor, Qui nostri quondam corporis, Exilii vata Virgine, Nascendo formam sumpseris L 5.— 7-mej zwrotce Gaudet chorus celestium, Et angeli canunt Deo, Palamque sit pastoribus Pastor creator omnium F 166, F 218.— 8, 1—4 Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine; Cum Patre et Sancto Spiritu In sempiterna secula. Amen. O 18, Br 1500, F 408. F 166, O 17 podają incipit.

111. In Adventu Domini (1)

AH 2: 19; 51: 48; RH 21391

1. Verbum supernum prodiens,
A Patre olim exiens,
Qui natus orbi subvenis
Cursu declivi temporis.
2. Illumina nunc pectora
Tuoque amore concrema,
Audita ut preconia
Sint pulsa tandem lubrica.
3. Iudexque cum post aderis
Rimari facta pectoris,
Reddens vicem pro abditis
Justisque regnum pro bonis.
4. Non demum artemur malis
Pro qualitate criminis,
Sed cum beatis compotes
Simul perennes caelibes.

Autor nie znany. Hymn powstał przypuszczalnie w V, VII, VIII lub XI w.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36; F 218, fol. 70; F 396, fol. 45; F 408,
fol. 177; L 5, fol. 297v; O 18, fol. 97; Q 16, fol. 65.
2, 2 Audito ut preconio Br 1492, Br 1504, F 408.— 2, 2 Audito ut preconia
F 166, F 218.

Mikrowariant tekstu występuje w rękopisach Irlandii, XI w. (Cod. Capit. Down
B III 32), Londynu, XI w. (Cod. London. Harl. 2961), św. Eustachego z Nursji,
XI w. (Cod. Vallicellan. B 79), Nevers, XIII w. (Cod. Parisin. Nouv. acq. 1235).

112. In Festivitate Corporis Christi (1). Ad Laudes

AH 50: 388; RH 21397

1. Verbum supernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens
Venit ad vitae vesperam.
2. In mortem a discipulo
Suis tradendus aemulis,
Prius in vitae ferculo
Se tradidit discipulis.
3. Quibus sub bina specie
Carnem dedit et sanguinem,
Ut duplicitis substantiae
Totum cibaret hominem.
4. Se nascens dedit socium,
Convescens in edulum,
Se moriens in pretium
Se regnans dat in praemium.
5. O salutaris hostia,
Quae caeli pandis ostium,
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.
6. Uni Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria.

Autorstwo przypisuje się św. Tomaszowi z Akwinu.
Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 40; F 218, fol. 74v; F 396, fol. 48; O 10,
fol. 103; O 18, fol. 101; Q 16, fol. 71.

2, 3 servulo F 218.
O szerokim rozpowszechnieniu tego hymnu świadczą zapisy w wielu zabytkach
m. in. Szkocji, Belgii, Francji, Szwajcarii i Włoch.

113. De Armis Domini (1)

AH 52: 9; RH 21400

1. Verbum supernum prodiens
Salvare, quod perierat,
Clavis cruce se muniens
Complevit, ad quod venerat.
2. O gloriosa lancea,
Timor et tremor demonum,
Regna pandis siderea
Per vitae sanctae meritum.
3. De clavorum stigmatibus
Emanat mundi pretium,
- Prae cunctis aromatibus
Flagrat odorem caelicum.
4. In corde Christi mergitur
Mucro sole splendidior;
Fons vivus tunc exoritur
Omni dulcore dulcior.
5. In sole frangit phialam
Furoris iracundiae,
Dum miles figit lanceam
In corde Regis gloriae.

6. Quaesumus, Auctor omnium,
In hoc paschali gaudio,
Per clavorum suffragium
Floret nostra devotio.

Autor Czech, XIV w.
Br 1500; F 218, fol. 82v.
1, 3 eius seminans F 218.— 2, 3 celestia F 218.— 3, 2 vite F 218.

7. Gloria tibi, Domine,
Qui surrexisti a mortuis,
Redemptos tuo sanguine
Sertis orna perpetuis.

114. Hymnus in honorem Sanctae Crucis (1)

AH 2: 42; 50: 67; RH 21481

- (1) 1. Vexilla Regis prodeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Quo carne carnis Conditor
Suspensus est patibulo.
- (2) 2. Confixa clavis viscera,
Tendens manus, vestigia,
Redemptionis gratia
Hic immolata est hostia.
- (3) 3. Quo vulneratus insuper
Mucrone diro lanceae,
Ut nos lavaret crimine
Manavit unda [et] sanguine.
- (4) 4. Impleta sunt quae concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus
Regnavit a ligno Deus.
- (5) 5. Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.
- (6) 6. Beata, cuius brachiis
Pretium pependit saeculi,
Statera facta est corporis
Praedamque tulit tartari.
- (7) 7. O crux, ave, spes unica,
Hoc passionis tempore,
Auge piis iustitiam,
Reisque dona veniam.

Autor Venantius Fortunatus?, Teodulf z Orleanu?, Caelius Sedulius?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 38; F 218, fol. 72; F 396, fol. 46v; F 410,
fol. 172v; L 5, fol. 301v; L 19, fol. 114v; O 10, fol. 99v; O 17, fol. 76v; O 18, fol. 94;
Q 16, fol. 67v.

2, 4 et F 410.— 7, 4 salvans F 410.— Zwrotki 6-ta i 7-ma są zapisane w Br
1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218.

115. In Natale Virginum (9). Ad Matutinas sive ad Vesperas

AH 2: 103; 51: 121; RH 21703

- 1. Virginis proles opifexque matris,
Virgo quem gessit peperitque virgo,
Virginis festum canimus tropaeum,
Accipe votum.
- 2. Haec tua virgo, duplice beata
Sorte, dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentem
Corpoare saeclum.
- 3. Inde nec mortem nec amica mortis
Saeva poenarum genera pavescens,
Sanguine fuso meruit secretum
Scandere caelum.
- 4. Huius obtentu, Deus alme, nobis
Parce iam culpis vitia remittens,
Quo tibi puri resonemus alnum
Pectoris hymnum.

Autor nie znany, VIII w.?

Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 46v; F 218, fol. 82; F 396, fol. 53v; F 404,
fol. 139v; F 405, fol. 220v; F 408, fol. 185; F 409, fol. 165; F 410, fol. 179; L 5, fol.
308; L 6, fol. 283; L 19, fol. 117v; O 10, fol. 112v; O 17, fol. 85v; O 18, fol. 117; Q 16,
fol. 77v.

2, 3 corpore F 166, F 410.— 3, 1 Unde we wszystkich przytaczanych rękopisach
krzyżackich,— 3, 3 secreta F 166, F 404.— 4, 1 Cuius F 218, F 408.— 4, 1

nostris F 404.— 5, 1—4 Doksołogia Gloria Patri, Geniteque proli, Et tibi compar utriusque semper, Spiritus alme Deus unus, Omni tempore seculi. Amen Br 1492, Br 1500, Br 1504, F 166, F 218.

116. De sancta Barbara (1)

1. Virgo prudens et decora, Flecte Deum et exora, Ut nos purget in hac hora A peccatis sine mora.	Bonis est sancta patula? Sponso vocante ianua.
2. Tu virgo cum prudentibus Sponso fers obviantibus Plenam bonis operibus Lampadem cum virtutibus.	5. Que cum patrefamilias Intrant omnes ad nupcias Summas, et ad delicias Celi, semper perpetuas.
3. Cetere quinque fatue, Quarum lampades vacue, Vadunt oleum emere Tarde nimis et temere.	6. Quo beatorum agmina Leta concinunt carmina, Nam illic es concordia, Pax perhennis et gloria.
4. Dum autem queque fatua Moritur, quia mortua, Autor nie znany, XIV w.? O 18, fol. 113—113v; Q 16, fol. 75v—76. 2, 4 ac O 18.— 6, 1 quorum Q 16.— 6, 4 lux.— 7, 4 celo O 10.— 7, 4 Amen O 18. Hymnu tego nie umieszczone w AH i RH.	7. Presta, Pater Omnipotens, Quod quisque petit penitens, Ut post hanc vitam moriens Celum sit tecum residens.

117. In Adventu Domini (1). Ad Matutinas Laudes

AH 2: 20; 51: 49; RH 5390

1. Vox clara ecce intonat, Obscura quaeque increpat; Pellantur eminus somnia, Ab aethre Christus promicat.	Omnes pro indulgentia Vocem demus, cum fulserit.
2. Mens iam resurget torpida, Quae sorde extat saucia; Sidus refulget iam novum, Ut tollat omne noxiun.	4. Secundo ut cum fulserit, Mundumque horror cinxerit, Non pro reatu puniat, Sed pius nos tunc protegat.
3. E sursum Agnus mittitur Laxare gratis debitum; Autor nie znany, V w.? Br 1492; Br 1500; Br 1504; F 166, fol. 36; F 218, fol. 70; F 396, fol. 45; F 408, fol. 177v; L 5, fol. 298; O 10, fol. 97; O 17, fol. 74; O 18, fol. 90; Q 16, fol. 65. 2, 1 resurgat F 218, F 396, L 5.— 4, 4 sed nos pius F 408.	5. Laus, honor, virtus, gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito, In saeculorum saecula.

ZAKOŃCZENIE

Zabytki krzyżackie w Polsce zawierają 118 hymnów. Niektóre z nich zapisane są w jednym lub kilku przekazach tego Zakonu: *Deo nostro sit iucunda decoraque laudatio* — de s. Martha, *Verbum supernum prodiens salvare, quod perierat* — de Armis Domini, *Paschali iubilo iuncta sint gaudia et cum praeconio* — de Armis Domini, *Pange, lingua, gloriosae Lanceae praeconium* — de Lancea et Clavis, *In Mariam, vitae viam, Matrem veram viventium* — in Visitatione BMV, *Dies salutis*

agitur et tempus acceptabile — de s. Birgitta, Celi promant gaudia, causam prestat leticie — de s. Birgitta, Hora consurgit aurea (amena) — de s. Birgitta Suecica, Exsultent hodie iugiter omnium mentes — de s. Hedwige, Gratuletur ecclesia, laudum promat praeconia — de s. Barbara, Tua prece nos insigni, nunc rosa, veris primula — de s. Barbara, Gens fidelis iucundetur, in hac die gratuletur — de s. Dorothaea.

Przeważająca część hymnów jest pisana dwumiarową, czterowiersową zwrotką jambiczną. Bardzo drobne odchylenia znajdują się w tekstach zabytków uznanych za krzyżackie. Tekst hymnów umieszczony w *Analecta hymnica* nie zawsze pokrywa się z występującym w zabytkach załącznikowych. Niejednokrotnie umieszczane są inne zwrotki; również doksylogia przybiera odrębną szatę słowną.

Zasięg terytorialny wariantów tekstowych, pokrywających się z tekstami występującymi w przekazach Zakonu Niemieckiego, jest bardzo rozległy. Identyczne mikrowarianty znajdują się w kodeksach irlandzkich i angielskich (Dublin, Kilmacduagh, York, Londyn, Cambridge), belgijskich (Liège, Tournai, Bruksela, Antwerpia, Brugia), niemieckich (Monachium, Trewir, Düsseldorf, Lipsk, Kolonia, Freising, Miśnia, Darmstadt, Fryburg Bryzgowijski, Würzburg, Lambach, Moguncja), szwajcarskich (St. Gallen, Konstancja, Berno), francuskich (Paryż, Moissac, St. Omar, Chartres, Troyes, Metz, Lyon, Poitiers, Amiens, Angers, Tours, Nevers, Bourges, Cambrai, Grenoble, Le Mans, Rouen, Chalon-sur-Saône), hiszpańskich (Grenada), austriackich (Wiedeń, Salzburg, Seckau), węgierskich (Ostrzyhom), włoskich (Prato, Werona, Monte Cassino, Benewent, Wenecja, Mediolan, Novara, Padwa, Udine, Bobbio, kodeksy watykańskie, Alküleia, Brescia), jugosłowiańskich (Lublana), czeskich (Praga), polskich (Poznań, Gniezno, Kraków, Wrocław, Gdańsk) i szwedzkich (Uppsala).

Należy przypuszczać, że notula dominorum Teutonicorum zawierała bardzo ogólne przepisy nie drukowane, lecz pisane ręcznie, i dlatego była podatna na wkradnięcie się wielu odchyleń i błędów.

Praca ta o hymnach w zabytkach liturgiczno-muzycznych Krzyżaków w Polsce może stanowić przyczynek do historii liturgii przedtrydenckiej.

LES HYMNES DANS LES SOURCES LITURGIQUES ET MUSICALES DES CHEVALIERS TEUTONIQUES EN POLOGNE

Résumé

Les premières mentions sur l'usage des hymnes dans le prière chrétienne se trouvent déjà dans les épîtres de saint Paul (cf. Eph 5, 19; Col 3, 16). On estime que S. Ambroise, évêque de Milan fut le père de l'art hymnique en Occident. Dans la période patristique ce sont les poètes de l'ancienne école classique qui composent des hymnes selon les règles de la prosodie rythmée. Des hymnes anonymes composés à l'époque plus tardive négligent la forme versifiée. L'époque carolingienne restitue aux hymnes le rythme classique. Au XIe siècle l'accent verbal et la rime se placent sur le premier plan. Dans la composition des hymnes métriques et toniques nous trouvons les différentes formes des strophes et des vers.

Les hymnes liturgiques constituent à côté des séquences une des formes principales de la poésie religieuse du moyen-âge.

Le présent article est consacré à l'analyse des hymnes contenus dans les recueils liturgiques et musicaux appartenant aux Chevaliers Teutoniques et conservés dans les bibliothèques de Pologne. J'ai disposé ces hymnes dans l'ordre alphabétique. Ils proviennent du territoire des diocèses prussiens qui ont adopté la règle teutonique (Chełmno, Pomezania, Sambia). Seulement le diocèse de Warmie s'est opposé à l'acceptation de cette règle. Pendant un certain temps aussi le diocèse de Włocławek était occupé par les Chevaliers Teutoniques.

Les recueils teutoniques en Pologne contiennent 118 hymnes. La plupart de ceux-ci composée en strophes bimétriques de quatre vers. Dans l'apparat critique et comparatif j'ai fait mention des variantes et des micro-variantes existant entre les textes contenus dans les documents teutoniques et l'édition typique publiée dans „Analecta Hymnica”. Pour établir le texte original j'ai consulté les manuscrits et éditions cités dans l'apparat critique des „Analecta Hymnica”. Les mêmes variantes des textes se trouvent dans les codes manuscrits irlandais, anglais, belges, suisses, français, espagnols, autrichiens, hongrois, italiens, yougoslaves, tchèques, polonais et suédois.